

T-MÁ

A BRDSZ LAPJA
2008. OKTÓBER-
NOVEMBER

Érvek a téren

*Utcára mennek a rendvédelmiök is,
hogy tiltakozzanak a tervezett
jövedelemcsökkentés miatt
(2–9. oldal)*

Közszolgaság

A miniszterelnök bejelentette, hogy az IMF-fel kötendő egyezmény érdekében hozott intézkedések egyike az lesz, hogy a közszférában dolgozóknak jövőre „nem jár” az ún. 13. havi bér, és a jelenlegi szinteken kell tartani a béreket.

Többször hallottam „betelefonálós” rádióműsorban, hogy a köztisztviselők miért kapnak 13. havi bért, nincs is 13. hónap, igazságtalanság, hogy munka nélkül jussanak egy-havi jövedelemhez. Ezt a demagóg közvélekedést most sikerült arra is felhasználni, hogy a pénzügyi krízis terheit csak egy szűk, 700 ezres adófizető réteg – a köztisztviselők és közalkalmazottak – nyakába varrják. Hiszen a bejelentés – úgy tűnik – csak valami pluszt nem ad meg nekik jövőre, így igazán nem is károsodnak. De tisztázzunk valamit. A közszolgáknál ezt az alapjavadalmazást előzetesen törvény írta elő. Más szavakkal: amikor közszolgálati viszonyt létesítettem, előre tudtam, hogy a bértábla szerint mennyi lesz az éves fix illetményem, amit azonban kezdetben nem 12 tényleges hónapra osztottak szét, hanem 12+1-re. Vagyis nem pluszjövedelmet kapunk munka nélkül, hanem az éves bérünket ilyen felosztásban. Ezen felül ebben az évben már nem is 13. kifizetésként, hanem 12 felé osztva havonta. Gyakorlatilag tehát ugyanúgy 12 havi illetményt kapunk, mint mások. Ennek fényében tehát ki kell jelenteni, hogy a megszorítás a mi esetünkben tényleges és valós fizetéscsökkenést jelent. Ez konkrétan úgy fog megjelenni, hogy januárban 20-30-40 ezerrel csökkentett, vagy esetleg még en-

nél is kevesebb nettó fizetést fognak hónap elején a számlánkra utalni. Teszik ezt velünk, akik utolsó fillérig leadó-zunk a jövedelmünkéből, mert egyrészt semmit nem tudunk eltitkolni, másrészt mi semmit nem tudunk költségként elszámolni, emellett például köztisztviselőnek saját vállalkozása sem lehet. Érdemes lenne megnézni, az ország jövedelemadójának hányadrészét fizetjük meg mi hétszázezren. És egyáltalán, hányan is fizetnek adót az országban? Mi nem lehetünk minimálbéren bejelentve, nem kaphatunk telefont, autót magánhasználatra, s azt hiszem, nem mi népesítjük be a Rózsadombot.

Az okot persze tudjuk: ez egyszerűbb, mint valamilyen adópolitikai intézkedéssel az egész társadalomra – vagyoni helyzettel arányosan – szétteríteni a terheket. Ráadásul erről a rétegről politikai értelemben le lehet mondani, kevesebb szavazatot veszünk így, mint ha a többi néhány milliót is megterhelnénk. Csak akkor tessék ezt így, nyíltan bejelenteni.

Azt meg csak történelmi közhelyként jegyzem meg, hogy már az ókori egyiptomi fáraók is tudták: hatékony állam csak lojális – értsd: rendesen meg is fizetett – tisztviselői karral működhet, így ostobaság és néha politikai öngyilkosság magunk ellen fordítani őket.

Sebestény Attila
köztisztviselő

KONKRÉT KÉRDÉSEK

Konkrét válaszokat várnak

Zsinka András r. ddtbk. úrnak
főosztályvezető
ORFK Humánigazgatási Szolgálat

Budapest

Tisztelt Főosztályvezető Úr!

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete Intéző Bizottsága nevében a 2008. november 3-ai Rendőrségi Érdekegyeztető Tanács ülésen az alábbi kérdéseket küldtük el:

1./ Az általunk az elmúlt hónapokban több alkalommal feltett mindazon kérdésekre kérjük a konkrét választ, amelyeket eddig nem kaptunk meg. A kérdések a Humánigazgatási Főosztályon megtalálhatóak.
2./ Írásbeli tájékoztatást kérünk arról, hogy a szolgálati viszonyban álló, állami felsőfokú végzettséggel rendelkező, de tiszti beosztásba nem került kollégák kapják-e

a diplomás illetménykiegészítést? Ha nem, akkor miért nem és melyik kapitányságon fordul ez elő?

3./ Szintén írásbeli tájékoztatást kérünk minden megyei szervezetre kiterjedően arról, hogy a Magyar Rendőrségen mikor volt minden munkahelyre kiterjedő munkavédelmi és munkaegészségügyi ellenőrzés, milyen eredménnyel zárult? Hiányosságok feltárása esetén milyen intézkedések megtételére kötelezték a vezetőket? Ha nem volt ilyen ellenőrzés, kérjük ennek az okát is megindokolni.

4./ Kérjük szíveskedjenek rendelkezésünkre bocsátani az ORFK és a megyei RFK-k által a szolgálati törvény átfogó módosításához benyújtott koncepcionális javaslatokat, hogy egyetértés esetén szakszervezetünk azokat is képviselhesse.

Budapest, 2008. október 22.

Tisztelettel:
Dr. Bárdos Judit főtítkárnő

NOVEMBER 29-ÉN A PARLAMENT ELŐTT

Országos demonstráció

Országos utcai demonstrációt hirdetett november 29-re a közszolgálati sztrájkbizottság a szférát érintő megszorítások elleni tiltakozásul.

A fegyveres és rendvédelmi szférában dolgozók megdöbbenéssel fogadták, amikor a miniszterelnök bejelentette, hogy befagyasztanák a közszolgálati dolgozók bérét és megvonják a 13. havi illetményt is. A rendvédelmi ágazat munkavállalóinak jövedelme emiatt jövőre várhatóan a 2002-es bérszínvonalra esne vissza.

A BRDSZ tisztségviselőit is megrendítette a hír, hogy a kormány egy „pöccintéssel” szemétkosárba akarja dobni azt a megállapodást, amelynek két éven át zömmel csak a hátrányos részei jutottak az állam köteles feladatait működtető, közel 700 ezer fős közszférának. A konvergenciaprogram megvalósításáért áldozatot hozva abban a hitben vállalták az akkori bérfagyasztás következményeit, hogy a kormány tartja az egyezségben rögzített szavát, s 2009-ben már szerény mértékben ugyan, de valami visszajön az előző évek veszteségeiből.

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete Országos Tanácsa (OT) november 6-i ülésén szintén megütközéssel fogadták, hogy a legkönnyebb megoldást választotta a kormányzat: a közszolgálatban dolgozók és a nyugdíjasok zsebéből veszi ki a pénzügyi válság túlélésének árát. A közszféra azon a dolgozóit sarcolja meg ismét, akiktől elbocsátásokkal és bércsökkenéssel egyszer már megkérte a konvergenciaprogram fedezetét. Az OT ülésén nehezményezték azt is, hogy erre a veszélyes megoldásra vállalkozott a kormány, s a pénzügyi és a gazdasági lobbijának engedve megint a közfeladatok ellátóit, az oktatás, az egészségügy, a művelődés, a közigazgatás, a közrend szolgálóit és szolgálataik igénybevevőit, végső soron a lakosságot rövidíti meg.

Ezért támogatta a BRDSZ, hogy november 29-re a közszolgálati sztrájkbizottság a szférát érintő megszorítások elleni tiltakozásul országos utcai demonstrációt hirdessen. A békés felvonulás célállomása a Kossuth tér lesz. A szombat délelőtti demonstrációra várhatóan az ország különböző településeiről érkeznek BRDSZ-tagok is, illetve a szakszervezetek követeléseivel szimpatizálók.

Ugye, te is eljössz?

A BRDSZ is ott lesz

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete többek között, azért hívta össze országos tanácsát, hogy tájékoztassa annak tagjait a pénzügyi válság nyomán kialakult helyzetről, és az érdekvédelem országos mezején létrejött stratégiai álláspontról. Nem hagyható szó nélkül a kormányzat szándéka, elfogadhatatlan a BRDSZ számára is, hogy csak a közszolgálatban dolgozókkal kívánja megfizettetni a recesszió árát, s ezért nem juttat jövőre 13. havi bért, s más tekintetben is visszavesz az adható járandóságokból. Ez közel tízszázalékos reálbércsökkenést eredményezne, amit nem viselnek el a munkavállalók. Egyet nem értésüknek hangsúlyt ad a BRDSZ is: ennek megjelenítési formája egy, a közterületen megtartott tiltakozó demonstráció, amelyet november 29-ére hirdettek meg.

A reményvesztés állomásai

Úgy gondolták, kezelni tudják a helyzetet

Az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács (OKÉT) október elején megtartott munkavállalói oldali ülésének tárgya az egyeztetés és felkészülés volt az OKÉT 2008. október 13-i plenáris ülésére.

Ekkor még fő témaként a költségvetési szférában javasolt 2009. évi bérlétszámintézkedéseket, az arról szóló OKÉT megállapodás előkészítését, valamint a 2008-ban még aktuális bérlétszámintézkedéseket határozták meg a szakszervezetek.

Hangsúlyozták, hogy olyan megállapodást kell kötni a kormányzati és – lehetőség szerint – az önkormányzati oldalal, hogy 2009-ben érzékelhető reálkereset-emelkedés következzen be a közszférában. A munkavállalói oldalnak meg kellene állapodnia abban, milyen mértékű legyen az a reálkereset-emelkedés, amelyet közösen követelnek, hogyan viszonyuljanak az adóhatáshoz (adósáv eltolása miatti „sávós” nettó keresetnövekedés). Kijelentették: el kell dönteni,

hogy amennyiben a tárgyalásokon választaniuk kell, akkor a tarifaemelésből ne engedjenek, illetve az opciós két hét kifizetéséhez ragaszkodjanak-e. Céljuk továbbá, hogy a közszféra 2009-es reálkereset-emelkedésének mértéke érje el a versenyszférában várható, egyúttal ne lehessen kisebb mértékű, mint a nemzetgazdasági átlag e mutatójának értéke, valamint, hogy az illetmények valamennyi közszolgálati illetményrendszerben növekedjenek, és ezekhez minden esetben jogi garanciák kapcsolódjanak és a béremelés finanszírozása teljes egészében központi forrásból történjen.

Az ülésen kiemelték, hogy kezelni kell a kritikus helyzetet, hogy a 2009. januárban történő kifizetéseknél már nem lesz 8,3 százalékos havi pluszjuttatás, a 13. havi illetmény 1/12 részeinek utolsó részletét 2008. decemberben fizetik ki – ekkor a tervezett táblaemelések sem lesznek érvényesek. A januári illetményeket csak februárban fizetik ki, így a munkavállalók kevesebbet kapnának, mint a 2008-ban megszokott havi keresetük. A miniszterelnök az ülést követően jelentette be, hogy a Nemzetközi Va-

lutaalappal kötendő megállapodás feltételeként jövőre nem kapnának 13. havi bért a közszférában dolgozók.

Az állami tulajdonban álló, de például Rt. formájában működő közszolgáltatást végző cégnél dolgozók helyzetéről is tárgyaltak, akik nem tartoznak a kjt. és a ktv. hatálya alá – a rádiónál, tévénél, Postánál, MÁV-nál dolgozók. Esetükben évek óta nincs bérfejlesztés, mivel rájuk sem az OKÉT-megállapodásokat, sem az OÉT-bérajánlásokat nem tekinti érvényesnek a munkáltató. Kijelentették, hogy a munkavállalói oldal megingathatatlanul ragaszkodik az opciós kétheti illetményhez.

A LIGA képviselője arról tájékoztatta az egybegyűlteket, hogy a bruttó elvet támogatnák a nettó helyett, továbbá, az FRDÉSZ mandátuma 16 százalékos illetményemelés elfogadására szól. Válaszként elhangzott, hogy ez irreális, megvalósíthatatlan követelésnek látszik, hiszen az opciós két hét 4,15 százalékot jelent, a négy százalékos tarifaemelés együttesen sem adják ki, sem nem közelítik meg az FRDÉSZ által megszabott mértéket. (PM)

A KORMÁNY FELMONDOTT MINDEN MEGÁLLAPODÁST Már nincs mit elvonni

Felélesztették újból az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottságot. A SZEF azonnali tárgyalásokat követelt a kormánnyal.

A Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEF) október végén közleményben jelentette be, hogy semmilyen körülmények között sem adhatja fel a közszolgálatban dolgozók és az onnan nyugdíjazottak, vagy rajtuk kívül álló

okok miatt kikerült, de változatlanul közfeladatokat ellátó munkavállalók érdekeinek következetes védelmét, szolgálatát. Akkor sem, ha az ország nehéz helyzetben van, mint most is. Ezért úgy határoztak, hogy érdekérvényesítő képességüknek nyomatókat adnak, felélesztik az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság tevékenységét.

Közleményükben arra hivatkoztak, hogy – az Egységes Közszolgálati Sztrájk-

bizottság tagjaként – a SZEF meghatározó részese és aláírója volt a kormánnyal tavaly februárban kötött megállapodásnak, amely kormányzati kötelezettségeket tartalmaz 2009-re is. A SZEF nem kívánja felmondani ezt a megállapodást, amelyhez eddig a kormány is tartotta magát. A most nyilvánosságra hozott szándékokkal – a közszolgálati bérek befagyasztásával, a 13. havi nyugdíjjal kapcsolatos lépésekkel – a kormány gya-

A reményvesztés állomásai

korlatilag egyoldalúan felmondja ezt a megállapodást. Ez olyan új helyzet, amely tárgyalásokat igényel. A SZEF kész ezekre a megbeszélésekre, ezért haladéktalanul kezdeményezi az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság tevékenységének felújítását, hogy a kormány érdemi meghatalmazással rendelkező képviselőivel a szükséges tárgyalások mielőbb megkezdődhessenek.

Érvelésük szerint aggodalommal tapasztalják, hogy a politikai és gazdasági elit jelentős tényezői még mindig a saját érdekeiket szolgáló egymásra mutogatással vannak elfoglalva. Elvárják, hogy minden politikai és gazdasági erő na-

gyobb szerénységgel, több önkritikával vizsgálja a saját szerepét is, amikor a kialakult helyzet okait és a megoldás lehetőségeit keresi. Csak ilyen hozzáállással számíthatnak arra, hogy a kényszerű megszorító lépéseket belátással vehetik tudomásul azok, akiknek nincsenek bankbetétben, tartalékban milliárdjaik, de még millióik sem, hogy átvészeljék a mostani nehéz és a rájuk váró még nehezebb időszakot.

A közszféra munkavállalóinak és nyugdíjasainak eddig is alaposan kijutott mindabból, amivel a reformoknak nevezett fűnyíró elvű létszámcsökkentések, a közintézmények működését szolgáló

költségvetési források örökös kurtításai jelentettek és jelentenek számukra. A közszolgálati intézményektől és az ott dolgozóktól már nincs mit elvonni, ha csak nem akarja felmondani, teljesen lenullázni a kormány ezeket az adóforintjaink fejében köteles állami szolgáltatásokat. Nem kivételes helyzetet követelnek tehát a közszférának, mert nem légyüres térben élnek és szolgálják az ország lakosságát. De azzal sem érthetnek egyet, hogy megint a közszolgálatok és az ott dolgozók újabb megsarcolása, immár teljes kivéreztetése legyen a kiút a bajokból.

(dl)

Érdemi ajánlat nélkül

A T-MA szerkesztőségének értesülése szerint feszült légkörű volt az egységes közszolgálati sztrájkbizottság november hetedikéi ülése. A kormány ugyanis gyakorlatilag semmit nem ajánlott a közalkalmazottaknak, köztisztviselőknek és

szolgálati viszonyban állóknak. Lapunk információi szerint a kormány hivatalosan is kinyilvánította: nem lát lehetőséget arra, hogy 2009. január 1-jétől béremelés legyen a közszférában, s arra sem, hogy 13. havi illetményt kapjanak. Mind-

össze annyi ígéret hangzott el, hogy a kormány nem kezdeményez létszámleépítést a közintézményeknél, s vizsgálja az alacsony keresetű közszolgálatat érintő kompenzáció lehetőségét.

(d)

KÖZLEMÉNY

Újra sztrájk lesz?

A közszolgálati munkavállalókat érintő, elfogadhatatlan kormány-intézkedések miatt október 31-én az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság újjászervezte tevékenységét.

A tervezett kormányintézkedések sértik a 2007. február 19-én – a kormány és a sztrájkbizottság által – aláírt megállapodás-t, mert:

– **nem biztosítják 2009. január 1-jétől a közszolgálati illetménytétel legalább négy százalékos emelését,**

– **felfüggesztik a 2009. december hónapban esedékes 13. havi illetmény kifizetését**

– **nem tartalmazzak garanciát a megállapodás-ban szereplő félhavi illetménynek megfelelő összeg kifizetésére.**

Mindezek miatt – a konvergencia-

program teljesülése ellenére – 2009-ben a közszolgálati munkavállalók teljes körében példátlan méretű, **10 szá-**

zalékot is elérő reálkereset-csökkenés fenyeget.

A fenti megszorító intézkedéseket annak ellenére tervezi a kormány, hogy az elmúlt években több mint százezer fővel csökkent a közszolgálatban dolgozók száma, és annak hatása a 2002-ben érvényesített bérfeljesztést lenullázhatja.

A 13. HAVIÉRT

Tiltakozás

Országos utcai demonstrációt rendez november 29-én, szombaton a közszolgálati sztrájkbizottság az ágazatot érintő megszorítások miatt. A megmozdulásról a 16 szakszervezetet tömörítő közszolgálati sztrájkbizottság november hatodikai ülésén döntöttek. A részletekről lapzártánk után egyeznek meg az érdekképviselők.

A demonstráció célja a 2007 februárjában aláírt sztrájkmegállapodás betartatása, a jövő évi fizetések négyszázalékos emelése, a 2009-es 13. havi illetmény kifizetése, illetve a 2008-as infláció beépítése a jövő évi bérekbe.

A békés felvonulás a déli órákban kezdődik, és a Kossuth téren ér véget. A tervek szerint az ország minden tájáról érkeznek majd résztvevők, így több ezres tömegre is számítani lehet.

NEM NYELIK LE A KÖZSZOLGÁK A BÉKÁT

Sárga lap a 13. havi elmaradásáért

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete (BRDSZ) soron kívüli megbeszélésre hívta össze november 5-ére az Országos Tanács (OT) tagjait. A sürgőséget a pénzügyi válság generálta kormányzati megszorító intézkedések indokolták, ami miatt az érdekvédők több módon is nemtetszésüket kívánták kifejezni.

A BRDSZ Intézőbizottsága (IB) is megtárgyalta a teendőket az OT előtt. **Dr. Bárdos Judit** főtitkár közérdekű bejelentéseket tett, majd ismertette a kialakult helyzetet. Ez nagyjából a sajtóban hosszasan taglaltakkal egyezett meg, viszont sokszínű ellenállást váltottak ki a kormány tervezett, és bejelentett reakciói.

Menjünk demonstrálni!

– Mind a hat konföderáció egyetért abban, hogy elfogadhatatlan a szándék, miszerint kizárólag a közszolgálatban dolgozókra akarja a kormányzat hárítani a nemzetközi pénzügyi válság káros hatásai kompenzálásának terhét. Az érdekvépviseletek minden lehetséges módon kifejezésre kívánják juttatni, hogy e módszer ellen tiltakoznak. November 29-ére demonstrációt hirdetnek, és nekünk az a dolgunk, hogy minél több tagunkat mozgósítsuk, jöjjenek el a nagygyűlésre – mondta a főtitkár, aki arra kérte a megjelenteket, minél többen nyilvánítsanak véleményt, miként foglaljon állást az OT a 29-ei demonstrációval, s egyáltalán a hatalmi szándékokkal kapcsolatban.

Bárdos Judit rámutatott: a BRDSZ mindig is arról volt híres, hogy képes cselekedni a saját, illetve tagjai érdekében, de ha ezúttal nem így lenne, akkor nagyon el kell gondolkodni azon, mi értelme van a továbbiakban az egésznek.

– Ismerem és értem a félelmeket, de ha most nem állunk oda, hogy lássák, a szakszervezetek komolyan gondolják az egyet nem értésüket, akkor nem remélhetünk sikert, hogy másképp próbálják a dolgot megoldani – érvelt a BRDSZ vezetője.

– Emlékezzetek rá, mennyire megsértődött Lamperth Mónika, amikor belügyminiszterként Kaposvárott piros lapot mutattunk fel neki – mondta az egyik küldött, aki kifejtette: legalább egy sárgát a mostani vezetés is joggal megérde-

melne, és ezt valahogy a tudomásukra is kell hozni. Mondjuk úgy, hogy elme-gyünk demonstrálni, teszem azt sárga lapokkal a zsebünkben.

Hívtatok, jövünk

Egy másik titkár arra buzdított, hogy mindenféle ötletes transzparenszekkel készüljenek a figyelemfelhívásra, a legkülönbözőbb feliratokkal, amelyek persze azért maradjanak a jó ízlés határain belül.

A BRDSZ vezetője közvetlenül megjegyezte: ez lesz az utolsó alkalom, hogy aképpen hassanak a kormányra, nehogy a költségvetés parlamenti tárgyalásakor megmaradjanak az eredeti, csak a bérből-fizetésből élőket sújtó változatnál. – Az IB azt kéri tőletek – folytatta a fő-

Jó úton az elit sereg

A tömegrendezvények kezelésében történt változásokról is szólt Papp Károly dandártábornok, az ORFK Készenléti Rendőrség parancsnoka, de az állomány gondjairól is beszélt, amikor a BRDSZ TV-nek külön interjút adott.

– Tábornok Úr! Mennyire elégedett az állomány helyzetével? Milyen panaszok érkeznek önhöz?

– A szolgálati körülményekről és a járandóságokról jelentkezik legtöbb panasz az állomány köréből. Egy fórumrendszert is kialakítottam a Készenléti Rendőrségnél, rendszeresen tartunk úgynevezett munkáltatói fórumokat, ahol a különböző szervezeti elemek képviselői, akiket az állomány tagjai választanak, illetve az érdekvépviseletek előzetesen kérdéseket intézhetnek a vezetéshez. Ezek hetven százaléka a gazdálkodást és a költségvetést érintő kérdés.

Az elmúlt időszakban komoly előrelépés történt a feltételrendszer javításában. 2007-től kezdődően a szolgálati feltételekkel kapcsolatban, egyéni védőeszközök, a járműtechnika biztosításában valóban nagyon komoly beruházások és amortizációs cseréket hajtottunk végre. Úgy gondolom, hogy a speciális egységek vonatkozásában az egyéni védőeszközök döntő többsége rendelkezésre áll, a gépjárműtechnika átlag feletti színvonalon van. Igyekszünk javítani az elhelyezési körülmények a megváltoztatásán, komfortosabbá tételén, arra törekszünk, hogy a következő egy-két évben a Készenléti Rendőrségnél lévő fekvőhelyek számát jelentősen meg tudjuk növelni. Ennek keretében tavaly felújítottunk egy elhelyezési épületet, idén pedig egy másodikat is. E tervünket folytatjuk 2009-ben 2010-ben is. Mindenképpen örömteli, hogy a Készenléti Rendőrség visszakapta a volt BRSZKI területét, ennek a hasznosítására is megvannak a terveink, elképzeléseink.

titkár –, hogy megyénként legalább egy-egy busznyi tagot hozzatok el a tüntetésre. A HTFSZ ugyanezt ígérte, s ha ők, a tűzoltók megtudják tenni ezt, akkor mi is képesek vagyunk rá – érvelt tovább a főtitkár. – Arról nem is beszéllek, mert az természetes, hogy a budapestieknek és a Pest megyeieknek, vagyis a fővárosban vagy ahhoz viszonylag közel lakóknak, szolgálóknak például kellene mutatni a távolabbi vidékekről érkezőknek a mozgósításban – tette hozzá Bárdos Judit.

Kiderült: feltehetően több ezer fővel kalkuláló demonstráció készül, amit egyszerűen képtelenség zárt helyen megtartani, de vállalni kell a szervezőknek a szélsőséges elemek távoltartását is.

Pesztenlehrer Lajosné, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság BRDSZ-titkára kifejtette: biztosan lesz bőven jelentkező, sőt, a tagtöborzásban is segít, hisz az emberek azt várják, hogy a szakszervezet tegyen értük, látványosan szervezzen valamit, amivel hatást lehet elérni.

– Sokat beszélgettem az emberekkel, nálunk nagyon el vannak keseredve – jelezte **Nagné Horváth Ildikó**, a somogyi rendőrségi dolgozók titkára. – Szerintem nem körlevélben kellene ezúttal mozgósítani, ennél sokkal nagyobb a tét, hanem elmenni minél több helyre, és személyesen meggyőzni az embereket, mennyire fontos a részvételük ezen a tiltakozó nagygyűlésen.

– Most meg kell mutatnunk, hogy eddig és ne tovább! – buzdított határozot-

A repülőtéri zsaruk pótlékot kérnek

Dúzs József dandártábornok, az ORFK Repülőtéri Rendőr-igazgatóság parancsnoka is tud róla, hogy rendőrei a velük szemben támasztott speciális követelmények ellentételezésekként különleges pótlékra tartanak igényt. A tábornok szerint is keveset keresnek, kérésüket ezért is meg lehetne fontolni.

– Magyarországon a repülőtér a második legveszélyeztetettebb objektum, itt a rendőrök speciális védelmi feladatot is ellátnak, én is jónak tartanám, ha lenne egy úgynevezett repülőtéri pótlék.

– Sok tiszt és tiszthelyettes leszerelt vagy nyugállományba vonult. Hogy tudják elérni, hogy az állomány megmaradjon?

– Leginkább az anyagiak motiválják az állományt, nagyon sokan azért mennek el, mert vidékről jártak be, és szeretnének közelebb kerülni az otthonukhoz, mások számára pedig egy másik rendőri szervnél jobb lehetőségek vannak. Ezt nehéz felülmúlni, ettől függetlenül valamit tennünk kell. Megpróbáljuk a repülőtér imidzsének megteremtésével érzelmileg kötni az állományt ehhez a munkához. Igyekszünk olyan szolgálati rendszert bevezetni, hogy mind az egyéni érdeket, mind a szolgálat érdekét kölcsönösen figyelembe vegyük – ez megint vonzóerő lehet az állomány részére, mert bizonyos szabadidő-lehetőséget biztosít. Igaz, a 24 óra kicsit megterhelő, de igyekszünk odafigyelni, hogy a pihenés, a készenlét és a végrehajtó szolgálat pontosan be legyen tartva.

– Sok a baj, sok a panasz.

– A felvetések egy részével magam is egyetértek, de úgy gondolom, hogy új szervezet alakult ki, és az állomány problémái döntő többségben anyagi jellegűek, de a parancsnok csak a jogszabályban meghatározott módon és keretek között tudja ezt kezelni. Jó lenne, ha az állomány illetménye emelkedhetne, és a repülőtérre oda kell figyelni a jövő szempontjából. Mert ez speciális feladat, és ha odajön egy rendőr kolléga, aki átlagos ismerettel rendelkezik, akkor nehéz lesz szolgálatba vezényelni: vagy a speciális határrendészeti képzése, vagy a reptér védelmével kapcsolatos utasbiztonsági ismerete hiányzik. Fel kell készíteni, majd csak több hónap után állhat szolgálatba.

– 2009 még rosszabb lesz?

– Nem, én úgy gondolom, hogy 2009 már sokkal jobb lesz.

tan a demonstrálásra **Kovács József**, a központi iroda egyik vezető munkatársa, a Repülőtéri Rendőrség egykori szakszervezeti titkára.

Ha ők így, mi is úgy

A Körmenyi Rendészeti Szakközépiskola egyik tanára megjegyezte: választóvíz ez a tiltakozás, egy másik titkár pedig azt fejtegette, türelmesek vagyunk, de nem birkák. – Egyperces „hátra-arccal” kellene jelezni a nagygyűlésen, hogy ezt kapják a hatalmon lévők, ha azt tapasztaljuk, hogy ők is hátat fordítanak nekünk, a köz szolgálainak – javasolta.

– Az a hatalom ígérete, hogy nyeljük le ezt a békát, és cserébe nem lesz elbocsátás? De hisz már megvolt! Kit akarnának még elküldeni? S akkor ki végezné el a munkát, mikor mindig több a feladat, a járandóság meg jó, ha ugyan-

annyi? – kérdezte egy újabb tanácskozó, s felvetéseire nem is várt választ, csak megadóan legyintett, jelezve, itt már tényleg csak a tiltakozás segíthet, ha jól kiengedjük a hangunkat, és jó sokan tesszük.

Kovács Erzsébet, a négyes alapszervezet (Elektronikus Közszolgáltatások Hivatala) titkára kifejtette: nem kell juttatom, tessék minket tisztességesen megfizetni. Mondandója apropóját az adta, hogy a munkaadó mindig számol az elismerésekkel a járandóságok kalkulálásánál, s adott esetben az emberek orra alá is dörgöli, hogy ilyen juttatásokat is kapnak. Igen ám, de jövőre semmiféle ilyesmire nem számíthatnak, akkor miről beszélünk?

– Mi lenne, ha a kormány megkérné a közüzemi szolgáltatókat, hogy a válságra tekintettel mondjanak le a nyereségük csekély hányadáról? – vetette fel →

→ Bárdos Judit, nem csekély derültséget váltva ki a tanácskozási körében.

Egy titkár a kiharcolt soron kívüli jut-tatásokkal kapcsolatban (például a leg-utóbbi tizenötezer forintos) megjegy-zte, mivel levonják belőlük amit kell, csak fele marad, s akkor olyan érzése van az embernek, mintha kapott volna egy tortát, de eleve leszedték róla a gyertyát, s hogy ennyi ne legyen elég, még jól körbe is rágták. A küldöttek nevettek és tapsoltak a találó hasonlat hallatán.

A délelőtti zárásaként **dr. Zachar Kál-mán** főtitkárhelyettes ismertette a szol-gálati törvénnyel kapcsolatos tervezett változásokat, majd rámutatott: hiába szü-letett ezekben a kérdésekben megállá-podás, amivel nem kevés munka volt, a kormány a megszorító intézkedések szükségességére hivatkozva visszavonta a parlamenthez beterjesztett normacso-magot.

Tábornokok reflektorfényben

Délután öt tábornok válaszolt az elő-re megküldött, illetve a helyszínen fel-tett kérdésekre, majd külön interjúban válaszoltak a BRDSZ TV felvetéseire is. Utóbbiakat rövidítve és szerkesztve ad-juk közre, a teljes felvételek a

www.brdsz.hu weblapon tekinthetők meg.

Papp Károly dandártábornok, a Ké-szenléti Rendőrség parancsnoka a

Pest megye nem mostoha?

Dr. Ármós Sándor dandártábornok, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője szerint sem mostoha, ám mindenestre kétségtelen, hogy nehéz helyzetben vannak. Pest megyének csak formális székhelye van, 1997-ig a főkapitányság az Aradi utcában saját kezelésű ingatlanban volt, aztán a rendőrpalotában kapott helyet. Amikor a Teve utcába jöttek a volt ha-tárőrök, megint Pest megyének kellett költöznie: 160 ember a Pozsonyi útra került.

– Több helyen több kapitányság, a terhek sem egyformák.

– Igen ez nagyon érdekes helyzet, és csak Pest megyére jellemző. Nagykőrös a ceglédi tanyavilág peremén, a Nagykunság szélén teljesen más bűn-ügyi, népeességi, közbiztonsági problémákkal küzd, mint a dunakeszi vagy a budaörsi kapitányság, amelynek az ügyforgalma nagyobb, mint némely fő-kapitányságé. Úgy gondolom, a főkapitányság létszámát újra kell gondolni, s amikor ez megtörténik, akkor nekem lesz a felelősségem, hogy a terhelés-nek megfelelően a pluszt elosszam.

– Hány emberre, hány rendőrré gondolt?

– Ha csak azt nézem, hogy a Pest a második legnagyobb megye az ország-ban, s egyedüli, amelynek a lakossága évről-évre nő – jelenleg 1,2 millió lakos él itt. Nálunk van a legtöbb, körülbelül ötszázezer hétvégi telek. Ha a lakosok számát és a területet összehasonlítom azzal, hogy mekkora a rendőri erő, akkor úgy gondolom, 3-3500 fő lenne reális a mostani 2800-hoz képest.

– Volna mit javítani az elhelyezésen is.

– Érden, amely megyei jogú város, a kapitányságon borzalmas állapotok uralkodnak, de nagyon nehéz körülmények között dolgoznak Nagykőrösön, Monoron vagy a Nagykáta Rendőrkapitányságon is. Ahhoz, hogy ezt rend-be tegyük, 100 millió forint kellene, holott felújításra, beruházásra évek óta egyetlen forintunk sem volt. Úgy gondolom, ezt saját erőből nem tudjuk meg-oldani. Egyébként optimista vagyok.

caféteria-rendszer bevezethetőségéről azt mondta, ez csak akkor lehetséges, ha az ORFK engedélyt ad rá, és megteremti a hátterét. A lövedékálló mellényekkel

Csak kvázi régiók lesznek a BRFK-n

Bodnár Zsolt dandártábornok, a Budapesti Rendőr-főkapitányság bünyügyi igazgatója határozottan cáfolta a rémhírt, amely szerint egy régiós átszervezés miatt rendőrök veszthetik el állásukat, valamint beszélt a panaszokról is.

– A BRFK inkább növelni szeretné az állományát, nem csökkenteni. Szó sincs átszervezésről, a bünyügyi szakte-rületen bizonyos büncselekmények vonatkozá-sában úgy látjuk, hogy koordinációs tevékeny-séggel meg kell erősíteni a kapitányságokat. Kvázi régiókat alakítunk ki, amelyek nem érintik a kapitányságok, a bünyügyi vezetők jogkörét és a helyi érdekeket sem. A lakásbetörésekben, rab-lásokban, gépjárműbűnözésben plusz státusokat szeretnénk telepíteni a kerületekbe, kifejezetten a koordináció a feladat, és ezeknek a kiemelt, súlyponti büncselekmények nyomozásának szakirányításával irányítsák a területet. Semmi-féle hatáskör és illetékesség nem sérül, mindenkire szük-ség van, ahol eddig dolgozott, fizikailag sem kell senki-nek megváltoztatni az asztalát, szobáját.

– Önöket azért a BRFK egészét tekintve jelentősen érinti a létszámhiány. Hogy tudják kezelni?

– Kicsit nagyobb a hiány a kerületekben, kisebb a köz-ponti egységeknél, mert a kerületekből van vándorlás a központ felé. Azért ez számunkra komoly kihívás. Egy-előre szolgálatvezénnyel próbáljuk, illetve túlórával tud-juk megoldani. Nagyon sokat vállalnak a srácok, sokakat igazi bünyügesként, a saját lelkükből adódóan nem tu-dunk elzavarni, mert egy-egy feladatot végre akarnak haj-tani, ez klassz hozzáállás. Nekünk pedig az a dol-gunk, hogy minél hamarabb megoldjuk a létszám-hiányt, és segítsük, főleg az aktázó és nagyon nagy terhekkal rendelkező beosztotti állományt.

– Sok az olyan érdekvédelmi panasz, amit nem tudnak megoldani?

– A panaszok túlnyomó többsége a szolgálati idő beszámításokkal kapcsolatos, legalábbis ame-lyekkel én találkozom. Az 1,2-es szorzó, illetve a szakmunkásképzőben eltöltött idő. Ez elsősorban törvénykezési, jogszabály-alkotási problémakör.

A többinél nincsenek tipikus panaszok, egyéni sérelmek jelennek meg, időbeosztáshoz kapcsolódó, ki nem fize-tett túlóra a tárgya, ami jogszerűen járna, nem csúsztatás-ban, hanem kifizetésben, a vezetés pedig úgy gondol-ta, hogy 150 óráig csúsztatásban kellene megoldani.

kapcsolatban kifejtette: a 4-esből nincs mindenkinek, csak a TESZ-nek, de ha szükség volna rá, átcsoportosításokkal megoldhatóak az ilyen igények, persze, ha jogosak. Szólt a volt BRSZKI átvételével megürült épületek sorsáról, hogy valóban a Pest Megyei RFK és a Nemzeti Nyomozó Iroda is helyet kapna a KR objektumán belül, de ezekben a dolgokban, jelezte, még nincs döntés. Bővebben taglalta a bevetési egységek felkészítését is.

A Repülőtéri Rendőr-igazgatóság (RRI) vezetője, **Dúzs József** dandártábornok számos felvetésre reagált, s egyebek mellett azt hangsúlyozta: jó lenne, ha a rendőrök többet kereshetnének, s lenne úgynevezett repülőtéri pótlék, hisz speciális feladatokat látnak el, a parancsnok csak olyan kéréseknek tehet eleget, amelyekre vonatkozóan a jogszabályok ezt megengedik. Indokoltnak nevezte, hogy az RRI gazdasági függetlensége megmaradjon, mert így tud hatékonyan és gyorsan reagálni a speciális igényekre. Nem zárta ki, hogy majd náluk is legyen cafetéria-rendszer.

A tisztek és tiszthelyettesek sokszor azonos munkája, de különböző járandósága, valamint az aktaterhek volt az egyik fontos panasz, amivel **dr. Ármós Sándor** dandártábornokhoz, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez fordultak beosztottai. Egyikre sem tudott a főkapitány azonnali, minden igényt kielégítő megoldást, azt mondta, az ő helyzetüket, különösen a létszámot indokolt volna mielőbb átgondolni. Elmondta, hogy ismeri az elhelyezésekkel kapcsolatos anomáliákat is, de ilyen célra egyelőre egy fillérje sincs a főkapitányságnak.

Másképpen kell gondolkodni

Bodnár Zsolt dandártábornok, a budapesti rendőrfőkapitány bünyügyi helyettese cáfolta, hogy elbocsátásának rendőroket, segítő beavatkozásról beszélt a bünyügyi eredményesség érdekében. A helyszínelés átszervezésének tapasztalatait egyértelműen jónak nevezte, a létszámhiánnyal kapcsolatban pedig kifejtette: mindent megtesznek a megoldás érdekében.

Mostantól senkinek sincs kibúvó

Soha nem látott keménységet helyezett kilátásba dr. Sipos Gyula dandártábornok a költségvetési fegyelemmel kapcsolatban. Az ORFK gazdasági főigazgatója a BRDSZ-nél járt: persze, hogy kameravégre kaptuk.

– Egyebek közt azt hangsúlyozta, mostantól mindenkinek másképp kell gondolkodni a rendőrség költségvetéséről. Mit jelent ez?

– Ez nem újdonság, hisz az elmúlt évek is arról szóltak, hogy mindig kicsit másképp kellett csinálni, amit tettünk, mint addig. Most sem lesz másképp, nyilvánvaló, hogy az egész világ gazdaságát jellemző hatások alól a rendőrség sem vonhatja ki magát. Annyi pénzből kell gazdálkodni, működésünket fenntartani, amennyit ehhez az Országgyűlés adni tud, illetve vannak bizonyos pluszlehetőségek. Talán még év vége előtt megnyílhatnak számunkra források, hogy beszerzéseket hajtsunk végre. A közbiztonságnak nevesítették három új pillérét, amelyek fejlesztésre majdnem 1,2 milliárd forint bekerült a költségvetésünkbe, és számolni kell azzal, hogy az objektív felelősség bevezetését követően a befolyó bírságokból, azok egy részének visszahagyásával lesz módunk a saját működésünket erősíteni.

– *Mi esik áldozatul a megszorításoknak?*

– A 13. havi fizetés, ami 8,3 százalékot jelent, és ehhez még odaszámítható a várható infláció is, ami mindenki megélhetési lehetőségeit szűkíti. Tudom, hogy a minisztérium szándéka, hogy a legrosszabbul fizetett állománykategóriának valamiféle kompenzációt biztosítson. A következő év első fele rendelkezésre áll erre.

– *Fegyvercsere, egyenruhareform, és ehhez hasonló dolgok nyilván háttérbe szorulnak, csúsznak.*

– Hát persze, nagyot álmodni most nem lehet, mert mindenki, aki a piacról él, első körben a beruházásait próbálja visszafogni. De például a ruházati ellátásban ebben ez évben, ha apró lépésekkel is, haladunk előre. Ugyanis két eltérő egyenruhájú állományt integráltunk, és hosszú távon ezeket a különbségeket nem vihetjük magunkkal. És ezt 2010. december 31-éig, ami erre a határidő, meg kellene oldanunk.

– *2009 lesz a rossz év, és 2010-re visszajöhetünk legalább a nullára?*

– Nagyon bízom benne, ha valami csillapodás lesz a piaci feszültségben, az nekünk is jobb lehet. Ha nem, akkor meg kell tanulnunk e körülmények közt élni, és akkor az lesz a feladat, hogy a mai viszonyok között találjunk forrást arra, hogy a feladat is végrehajtható legyen. Tudomásul kell venni, hogy felülről limitált a rendszer, és minden vezetőnek az a felelőssége, hogy abból oldja meg a feladatokat, ami van. Ebből mostantól nincs senkinek kibúvó.

Leginkább az országos rendőrfőkapitány nevében érkezett **dr. Sipos Gyula** dandártábornokot várták az emberek. Az ORFK gazdasági főigazgatója, többször jegyzőkönyvön kívül is adott háttérinformációkat a mi-miért történik jellegű kérdésekre. Szólt arról, hogy másképp kell gondolkodni, mint eddig, és nem lehet többet költeni annál, mint ami van, mert az akár súlyos következményekkel is járhat a felelős vezetőkre nézve. A tábornok egy felvetésre reagálva elmondta: az ORFK vezetése teljesítette, amit ígért, jelentősen csökkentette a létszámát és a vezetői szinteket egyaránt. Kifejtette: a KIR-bérelszámolási rendszer hibáit ismerik, de egyelőre nem tud-

nak rajta változtatni, mert ez egységes közszolgálati szolgáltatás, amibe kormányzati szinten lehet csak belenyúlni. Cáfolta, hogy elvonnának pótlékokat, s rámutatott: az illetmények eltérítéséről a főkapitányságokon lehet dönteni. Sipos Gyula megerősítette, az országos vezetés szeretné, ha mielőbb tető alá hozná az ORFK kollektív szerződését úgy, hogy már a jövő év január 1-jével hatályba lépessen. Megnyugtatta a megjelenteket, hogy az ORFK vezetői mindent megtesznek, hogy minél többet adhassanak a rendőrségi alkalmazottaknak, de a túlköltségeknek ezennel vége.

CSÁSZÁR KÁLMÁN

A TISZTESSÉGES MUNKA VILÁGNAPJÁN

Elegünk van a szép jövő ígéretekből

Csak együtt lehetünk eredményesek

A magyar szakszervezetek demonstrációval csatlakoznak 2008. október 7-én, a Tisztességes Munka Világnapján a világ munkavállalóinak követeléséhez és emelték fel hangjukat a dolgozó embereket megillető tisztességes munkáért és életért.

A kizsákmányoltak elszegényednek

A magyar munkavállalók osztják a világ munkavállalóinak elégedetlenségét és tiltakozását a globalizált gazdaság irányítóinak évtizedek óta tartó uralma ellen, az évszázadok alatt kivívott munkavállalói jogok, a munka és a megélhetés biztonságának lerombolása, az alapvető közszolgáltatásokhoz való hozzáférés megnehezítése, vagy ellehetetlenülése, a munkavállalók emberi méltóságának a rendszeres megsértése, a dolgozó emberek elszegényedése, kizsákmányolása,

szervezkedési szabadságának és alapvető jogainak sokszor durva megsértése ellen.

A munkavállalóknak világszerte elege van a szép jövő ígéretéből, miközben a globalizáció előnyeit csak egy szűk réteg élvezi, napi terhei, a piac kockázatai

viszont folyamatosan az értéket előállító, s egyre többet dolgozó munkavállalókat sújtják, akik egyre nehezebben tudnak emberhez méltó életet biztosítani maguknak és családjuknak csökkenő jövedelmükből.

Európai szakszervezeti csúcstalálkozó

Az Európai Szakszervezeti Szövetség tagszervezeteinek elnökei szeptember 26-27-én Londonban találkoztak, hogy megvitassák a szociális Európát érő kihívásokat, a globális pénzügyi válság következményeit. A londoni szakszervezeti csúcstalálkozó kiemelt témája volt a munkaügyi kapcsolatokat, a kollektív alkut érő támadások kérdése, a négy szabadság elvének gyakorlata.

Magyar részről **Borsik János** az ASZSZ, **Kuti László** az ÉSZT, **Gaskó István** a Liga, **Pataky Péter** az MSZOSZ és **Palkovics Imre** a Munkástanácsok elnöke vettek részt a csúcstalálkozón. A tanácskozás első napján felkért hozzászólóként Pataky Péter, az MSZOSZ elnöke az európai egységes piac és a nemzeti munkavállalói, szakszervezeti jogok szembeállításáról beszélt. Magyar szempontból megvilágítva annak a következményeit, hogy a belső piaci szabályok növekvő mértékben foglalják el a nemzeti munkajog és a munkaügyi kapcsolatok területét. A magyar munkavállalókra is komoly hatással lesz az Európai Bíróság azon döntéseinek sora (Laval-, Viking-, Ruffert esetek), melyek a kollektív fellépéshez való jogot alapvető jogként ismerték el ugyan, de nem a belső piac alapvető gazdasági jogával egyenlő szinten. A londoni viták középpontjában a Lisszaboni Szerződés, az Alapvető Jogok Kartájának sorsa állt, az aktuális világméretű válsághelyzet fényében. A csúcstalálkozó résztvevői elfogadták a „Londoni Nyilatkozatot”.

Igazságos elosztást akarnak

A világ munkavállalóival együtt követelik a globalizáció alapvető átalakítását oly módon, hogy annak előnyeiből a munkát végző emberek milliárdjai is részesüljenek. Új, tisztességes, szabályozott globalizációt akarnak, amelynek középpontjában a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által megfogalmazott és elfogadott tisztességes munka és társadalmi igazságosság áll. Olyan globalizációt akarunk, amelyben gazdasági fejlődés nem lehet szociális fejlődés nélkül, olyant, amelynek a tisztességes, diszkriminációtól mentes, minőségi munka, a biztonságos foglalkoztatás áll a középpontjában. Olyan globalizációt akarunk, amely elfogadja és betartja a munkavál-

lások alapvető emberi jogait és valódi párbeszédet folytat a szociális partnerekkel, s nemcsak lenézi, kihasználja a munkavállalókat a versenyképesség és a gazdasági növekedés szentségére hivatkozva.

A világ, napjainkban zajló pénzügyi válsága bebizonyította, hogy eljött az idő a közös cselekvésre, nem várhatunk tovább. A globalizáció alapvető változtatásra szorul, a globalizációt humanizálni kell!

A magyar munkavállalók követelik

1.) hozzanak intézkedéseket a foglalkoztatás biztonságának megteremtésére

2.) a kis-és közepes vállalkozások támogatásával, a szakképzés fejlesztésével és a munkabérek közterheinek csökkentésével teremtsenek több munkahelyet és minőségi munkát

3.) tisztességes, a munkavállaló és családja megélhetését biztosító munkabért követelünk, s az adóterhek csökkentését

4.) a munkavállalók részesüljenek a munkáltatók profitjából

5.) a multinacionális cégek ne juthassanak tisztességtelen előnyökhöz a hazai vállalkozásokkal szemben

6.) a feketemunka és a feketebérek szűnjenek meg. Ne legyen diszkrimináció a munkahelyen és a munkaerőpiacon.

7.) a további privatizáció csökkenjen

a minimumra, s abban a munkavállalók képviselői kapjanak meghatározó beleszólást, a privatizáció miatti nagyobb kockázatért pedig járjon kompenzáció a munkavállalóknak. Alapvető közszolgáltatást ne privatizáljanak, s az ilyen szolgáltatásokhoz való hozzájutás legyen biztosított minden polgár számára. A közpénzek felhasználása legyen átlátható. A közbeszerzéseknél az lehessen a nyertes, aki garantálja a munkavállalók jövőjét, tisztességes munka-és életkörülményeit.

8.) a nyugdíjrendszer és az egészségbiztosítás garantálja minden munkavállaló és polgár számára a tisztességes, méltó öregkort és az emberhez méltó egészségi ellátást

9.) legyen valódi, hatékony szociális párbeszéd

10.) a jogszabályok és a végrehajtás szervei a jelenleginél hatékonyabb szankciókkal garantálják a munkavállalók szervezkedési szabadságának és a munkavállalók jogainak megsértését.

Céljainkat együtt el tudjuk érni!

A „BÉRBŐL ÉS FIZETÉSBŐL ÉLŐK” Még nehezebb helyzetben lesznek!

A társadalmi igazságosság és a „munka méltóságának” érvényesüléséért, valamint a gazdasági, a környezeti és a szociális fejlődés közös megvalósulásáért országszerte demonstrációkat tartottak a szakszervezeti konföderációk – a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezetének részvételével.

A magyar szakszervezetek október 7-én, a Tisztes Munka Világnapján – a Nemzetközi Szakszervezeti Szövetség felhívására – Budapesten a szónokok a munkaügyi minisztérium előtt emelték fel szavukat: a nők és férfiak jogainak

összehasonlítása, a szolidaritás valamint a szegénység és az egyenlőtlenség megszüntetésének témái köré szerveződtek a beszédek.

A szónokok szerint a „bérből és fizetésből élők” hamarosan még nehezebb

helyzetben lehetnek, mivel a jelenlegi pénzügyi válsághoz hasonló gazdasági kríziseket mindig a munkavállalók terheivel igyekeznek felszámolni. A tisztességtelen, a munkavállalók érdekeit figyelmen kívül hagyó politika hosszú távon kedvezőtlen a munkáltatók és a kormány számára is. A biztonságos munka feltételei közé tartozik az elvégzett felelősség teljes munkához igazodó bérezés, valamint a hosszú távú tervezés lehetőségének, a munkahelyek megőrzésének biztosítása is.

GONDOLATOK A MUNKAKÖRÜLMÉNYEKRŐL ÉS A SZOLGÁLATI TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁRÓL

Életüket, testi épségüket is kockáztatják

– A rendőrök nem megfelelő higiéniai, egészségügyi, és biztonsági körülmények között végzik munkájukat, valamint egyes törvények sem megfelelőek - állapította meg az egyéni panaszok alapján indított átfogó vizsgálat alapján Takács Albert helyettes ombudsman a vizsgálatról kiadott közlemény szerint még 2004 végén. Vélemények szerint ez is hozzájárulhatott ahhoz, hogy jelenleg a szolgálati törvény módosításán dolgoznak az illetékesek. Október végén a Klubrádióban ezekről a kérdésekről tartottak stúdió-beszélgetést. Kutasi Judit műsorvezető Bárdos Judittal, a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezetének főttségével és Nacsa Beáta munkajogásszal, az ELTE adjunktusával társalgott. Az eszmecsere szerkesztett változatát mi is közreadjuk.

Műsorvezető: – Jó napot kívánok! Először Bárdos Juditot kérdezem. Gratulálhatunk-e a rendőrségnek azért, hogy viszonylag békésen zajlott le az október 23-ai ünnep? Felmerül az a kérdés is zárójelben: nem kellett volna ezt már sokkal hamarabb megcsinálni?

Bárdos Judit: – Lehet, hogy sokkal hamarabb így kellett volna csinálni. Ez egy új módszer volt a rendőrség részéről, és innen szeretném megköszönni a rendőrségnek a munkáját, hogy komoly atrocitás nél-

kül zajlott le október 23-a. Nem történtek sérülések, nem kellett senkit kórházba vinni, nem sérültek meg rendőrök, és az állampolgárok. Talán másoknak is meg kellett volna ezt már köszönni.

Mv.: – *Ez az új technika egyébként honnan jött? Egy külföldi gyakorlatot vettek át, vagy kifejezetten a hazai helyzetre dolgozták ki ezt a stratégiát?*

B. J.: – Azt hiszem, erről az országos rendőrfőkapitányt kellene meginterjúvolni, mert szakmai kérdésekben neki kellene válaszolnia. A rendőrség munkája egy szakmai feladat, ezért vannak ott a szakmai vezetők.

Mv.: – *Beszéljünk akkor a szolgálati törvény átfogó módosításáról, mert erre készül a tárcsa. A hírek szerint a szakszervezettel közösen, tehát önöknek is van szava, javaslata a témakörben. A szakszervezet szerint mi indokolja az átfogó módosítást? Mi nem jó jelenleg?*

B. J.: – Minden évben módosítottam valamit a szolgálati törvényen. Jelen pillanatban egy kicsi módosítás ismételt napirendre került, még ebben az évben a parlament elé kívánják terjeszteni, el akarják fogadtatni. A Hszt, mármint a szolgálati törvény teljes felülvizsgálatát el kellene végezni. A szolgálati törvényből eltűnt az az életpályamodell, amely a pályán tartaná a rendőröket. Hiányzik az a rendszer, amely azt mondja, hogy belépsz 22 éves korban és amikor elhagyod a pályát akár 57 évesen, ide juthatsz el. Olyan jogosítványokat és juttatásokat adunk, amiért nem érdemes fiatal korban elmenni, elhagyni a pályát, vagy elmenni nyugdíjba. Ez teljesen hiányzik. Jelen pillanatban a szolgálati törvény koncepcionális módosítása zajlik. Tehát meg kell határozni azokat a sarokpontokat, amelyek nem jók.

Keret- vagy egységes törvény kell az összes rendvédelmi szervre. Ha kerettör-

vény szükséges, akkor szabad kezet kell adni a minisztereknek, akik irányítják a rendvédelmi szerveket. Ha egységes törvény kell, akkor csak egy törvény szükséges, amit a parlament hagy jóvá, és ebben mindent szabályozni lehet. Ilyen problémáink adódtak, ezek a módosítások vannak napirenden.

Mv.: – *A háttérre lennék egy picit kíváncsi, hogy miért van szükség ezekre a módosításokra. Mit talált az ombudsman, milyen kifogásokat emelt. Mi a napi problémájuk a rendőröknek, ami miatt szükség van ezekre a módosításokra?*

B. J.: – Nagyon sajnálom, hogy éppen Takács Albertre hivatkozok, aki miniszterként sem tudta ezeket az ügyeket megváltoztatni. Lehet, hogy ő helyettes ombudsmanként ezt kifogásolta, de mint igazságügyi és rendészeti miniszter, mikor szembesült ugyanezekkel a tényekkel, akkor nem tett meg semmit annak érdekében, hogy változtatás történjen. Ez egy alapprobléma. Mióta a szolgálati törvényt jóváhagyták, mióta a rendőrség működik, például a rendszerváltás óta, mindenki tudja, hogy nem jut elég költségvetési fedezet a működtetésére. Mindazok a problémák, amiről ön beszélt, a nem megfelelő higiéniai-, a munkavédelmi körülmények – ezek pénzbe kerülnek. Nem ismerte még fel az ország, hogy ha egy erős rendőrséget akar működtetni, amely megfelel az európai uniós követelményeknek, akkor pénzt kell befektetni. Ilyen egyszerű.

Mv.: – *A munkajogász indokoltan tart ekkora változásokat? Jogi szempontból nézve ez mekkora változás, amire a rendvédelem készül a szolgálati törvénnyel kapcsolatban?*

Nacsa Beáta: – Nem olyan régen napvilágot látott kutatási eredményeink szerint a kollektív szféra mindenképpen

újrászabályozást követel méghozzá olyan értelemben, hogy külön kell választani az állam munkáltatói- és a szabályozó funkcióját. Ha az állam megteszi ezt az önkorlátozó lépést, akkor képes lesz egyezkedésbe bocsátkozni a rendőrszakszervezetekkel a foglalkoztatás feltételeiről, és nem csak kizárólag a jog alkotói hatalmára fog támaszkodni, hogy egy oldalúan meghatározhatja a foglalkoztatási feltételeket.

Mv.: – *Azt javaslom, hogy a legfontosabb kifogásról beszéljünk. Mostanában nagyon sokat cikkezett a sajtó a sztrájkjogról. Mi az indoka, hogy a rendőrök nem sztrájkolhatnak, hogyan lehet elképzelni egy rendőrsztrájkot? Nem lenne ez veszélyes?*

B. J.: – Nem veszem el az adjunktus asszony kenyerét, de el szeretném mondani, hogy amikor valaki rendőrnek, vagy rendvédelmi dolgozónak jelentkezik, akkor tudomásul kell vennie, hogy ez egy egészen más foglalkoztatási viszony, mintha egy kórházban lenne orvos vagy ápolónő, illetve egy minisztériumban ülne köztisztviselőként. Ők felesküdték arra, hogy életüket, testi épségüket veszélyeztetve kell hivatásukat gyakorolni. Gondoljunk például a tűzoltóra, aki bemegy a tűzve, vagy a rendőrré, aki bűnözőt kerget, vállalva az esetleges tűzharcot is. Tudomásul kell venni, hogy az alkotmányban biztosított minden egyéb embert megillető bizonyos jogosítványok, ami a munkajoghoz csatlakoznak, itt korlátozva vannak. A sztrájk törvény például a rendvédelmi szerveket, köztük a rendőrséget is kizárja a sztrájk gyakorlásából. A rendőrségen nemcsak szolgálati viszonyban álló hivatásosok, hanem a közalkalmazottak és a köztisztviselők sem sztrájkolhatnak.

Mv.: – *Mégis időről időre felmerül a kérdés.*

B. J.: – Mert a szakszervezetek kezében nagyon kevés az érdekérvényesítő eszköz, amellyel ki tudnának valamilyen jogosítványt harcolni a munkáltatóval szemben.

Mv.: – *Ez mindenképpen egy nehéz, vitatható helyzet. Nacsá Beáta! Nézzük az unió más országait! Létezik máshol rendőrsztrájk? Ha nálunk is lenne, milyen szabályoknak kellene megfelelni?*

N. B.: – Viszonylag ritka az, amikor a rendvédelmi szervezetek biztosítják a sztrájkhoz való jogot. Talán érdemesebb egy kicsit a nemzetközi szabályozási hátteret végiggondolni, mielőtt belemegyünk a részletekbe. Tehát elsőként is a szociális charta 6. cikkelyére hivatkoznék, ami általában biztosítja a sztrájkhoz való jogot minden alkalmazott számára.

Mv.: – *Tehát itt nem zárja ki a rendőröket?*

N. B.: – Igen, most szeretném mondani a kivételt. Tehát, hogy a sztrájkhoz való jogra is általában irányadó az a kivétel, amit a 31. cikkely szabályoz, ami azt mondja, hogy alapvető jogokat is lehet korlátozni, hogyha az mások szabadságainak, szabadságjogainak védelme közrend, nemzetbiztonság érdekében korlátozni szükséges. Tehát ez az a kivétel, amely miatt lehetőség van arra, hogy például bírák, a katonaságnál, a rendőrségnél dolgozók ne élvezzék a sztrájkhoz való jogot. Itt szeretnék reflektálni a főtitkár asszony megállapítására, hogy a sztrájk törvény általában kizárja azt, hogy a rendvédelmi szervezetnél sztrájkoljanak az alkalmazottak. Ez nem felel meg a nemzetközi munkajogi sztenderdeknek, mert különbséget kell tenni a hivatásos állomány, és az adminisztratív kiegészítő feladatokat ellátók között. Az ő esetükben általában nem valósul meg a sztrájkok korlátozásának a lehetősége. Nincs kényszerítő szükség a nemzetbiztonság vagy közrend miatt, hogy egy rendőrségnél dolgozó közalkalmazott ne élvezze a sztrájkhoz való jogot.

Mv.: – *Nem tudunk uniós példát felhozni, ahol megoldották ezt a kérdést?*

N. B.: – Olyan példákat tudnánk inkább hozni, hogy mivel váltották ki a sztrájkhoz való jogot. A sztrájk nem cél, az a cél, hogy a rendőrök alkalmazotti érdekeit hatékonyan lehessen képviselni. A sztrájk ebben csak egy eszköz, a nyomásgyakorlás legvégső eszköze. Van, ahol ezt is lehetővé teszik, de jellemzőbb, hogy a békés vitarendezésnek olyan eljárásait vezetik be, amelyek lehetővé teszik, hogy hatékonyan képviselhesék a rendőrszakszervezetek az érdekeket. Erre lehetne számos példát hozni. Lehetnek megállapodáson nyugvó- vagy törvényi szabályozáson nyugvó példák. Jellemző, hogy min-

den országban van olyan szervezet, mint a magyar MKDSZ, a Munkaügyi Közvetítő Döntőbíró Szolgálat, amely részt vesz az érdekviták rendezésében. Lehet olyan szabályozás, hogy e szervezet felé van bejelentési kötelezettség, vagy kötelező közvetítést rendelnek el, ad abszurdum kötelező döntőbíráskodást rendelnek el, de van egy bejáratott mechanizmus arra, hogy figyelembe jöjjön a rendőrségi alkalmazottak érdeke is, és ne csak az állam egyoldalúan a szabályozó hatalmánál fogva tudja eldönteni a kérdést.

Mv.: – *Milyen lenne, ha a rendőrök is sztrájkolnának, sztrájkolhatnának? Hogyan tehetnék ezt, hogyan nem tehetik ezt? Arról kérdezném Bárdos Juditot, hogy önök mit tartanának elfogadhatónak itt Magyarországon a sztrájkjog alternatívájaként?*

B. J.: – Nagyon kicsi az a közeg, amelynek a sztrájk törvény megtiltja a sztrájkjog gyakorlásának a lehetőségét. Viszont, ha megtiltja, akkor valamilyen módon ezt ellentételezni kellene. Ellentételezni kellene egy jobb-, egy kiszámítható életpályával, egy nagyon jó előmeneteli rendszerrel, valamilyen pluszban – mondjuk megmaradna a jelenlegi nyugdíjrendszere –, vagy egy olyan pluszjuttatási rendszert kellene kidolgozni, hogy megérje neki itt lenni. Vegye tudomásul, hogy az ő állampolgári jogai korlátozottak. Egyetértek adjunktus asszonnyal abban, hogy az itt dolgozó közalkalmazottak és köztisztviselők sztrájkjogának tilalmát fel kellene oldani. Nem jó, ha magát a szervezetet zárom ki, és nem pedig az adott tevékenységet végzőt a joggyakorlásból. Mondhatja azt is, hogy megkapnak mindent majd a rendőrök, meg a tűzoltók, meg mindenki, és akkor újabb és újabb követelésekkel állnak elő. Egyet tudomásul kell venni: a mai világban mindenki a piacról él, ez egyértelmű, ha ez egy piacépes szakma és egy kicsi hivatástudat is van mellé, akkor a piac igényeinek megfelelően kell őket finanszírozni. Nem biztos, hogy ha egy jól finanszírozott rendőrségen dolgozik valaki, állandóan újabb és újabb követelésekkel állna elő.

Mv.: – *Nem biztos, de nem tudjuk. Meglátjuk, ha ez egyáltalán megvalósítható. Sokat beszélünk már, említettük a* →

→ *tűzoltókat, nekik sincsen sztrájkjuk. A törvénymódosítás rájuk is vonatkozna?*

B. J.: – Teljesen természetes, hogy a szolgálati törvény módosítása az a tűzoltókra is vonatkozik, ők is a törvény hatálya alá tartoznak. Most jelen pillanatban túlóraperek folynak. Több száz per van folyamatban, amely több ezer tűzoltót érint. Nagyon remélem, hogy meg tudunk egyezni, mert mi is a tárgyalópartnerek között vagyunk. A szakszervezetek, és a kormány között megállapodás születik, mert a tűzoltók részéről fel sem merülhet a sztrájkjog, hiszen ma Magyarországon a tűzoltók élvezik legjobban az állampolgárok bizalmát. Ennek a fenyegetésével nem biztos, hogy jó lenne elveszteni ezt a bizalmat.

Mv.: – *Ez semmiképpen nem lenne jó se rendőrök, se a tűzoltók esetében, ebben megegyezhetünk.*

N. B.: – Így van, és a tűzoltók is ugyanazon kivétel alá tartoznak, amit már előbb említettünk, hogy a közérdek alapján az ő sztrájkhoz való jogukat is lehet korlátozni. Ilyen szempontból jogszerűnek tekinthető a sztrájk törvény mindazzal a korlátozással, vagy megszorítással, amit az előbbieken már hangsúlyoztunk.

Mv.: – *Kevés a rendőr különösen Budapesten. Mi az oka ennek? Egzisztenciális bizonytalanságról, különleges munkakörülményekről, politikai befolyásoltságról és sokszor jogos vagy jogtalan vádakról is szólnak az újságcikkek. Mi kellene ahhoz, hogy megbecsült foglalkozásnak számítson a rendőri hivatás? Erről beszéltünk már valamennyit idáig.*

B. J.: – Itt egy tévedés áll fenn. A rendőrhány Budapesten nem egy új keletű dolog. Több mint tíz éve van rendőrhány Budapesten. Mindenki azt remélte, hogy a határország integrálódásával ez a probléma oldódni fog. Nem oldódott annak ellenére, hogy úgynevezett létszám feletti státuson elég sok volt határőr kolléga van vidéken azokon a területeken, amelyeknél már nincs határ – mindannyian európai uniós tagok vagyunk a környező országok egy részével, így ott a külső határt megszüntették. Nem jöttek a kollégák Budapestre dolgozni. Nem tudtak nekik olyan körülményt biztosítani, hogy megérje feljönni. Ezek a családok ott vidéken teremtettek egzisten-

ciát maguknak. Az, hogy kap valaki egy lakást Budapesten, az nem jelenti azt, hogy a családjával együtt egzisztenciális biztonságot kap itt. Tehát azért ez egy kétesélyes játék. Valamilyen módon a kormánynak ezt az ügyet meg kellene oldania. A munkavállaló oldaláról meg kell nézni, mit tudok neki ajánlani, hogy áttelepüljön. Ezt külföldön megoldották, az ország egyik részéből áttelepültek a másikba az emberek, az állam adott segítséget ehhez.

Mv.: – *Milyen törvényi változások kelletnének a jó működéshez ön szerint? A munkajogász szemszögéből nézzük megint a dolgot.*

N. B.: – Azt gondolom, hogy a HSZT, és általában a közszféra foglalkoztatási viszonyait szabályozó törvényeknél egy koncepcionális felülvizsgálatra van szükség. Ami érinti általában a munkaügyi kapcsolatokat és az életpályamodellt is a közszolgáltatásban. Most a munkaügyi kapcsolatokra szorítkoznék. Mindenképpen ki kell építeni azokat az érdekegyeztetési mechanizmusokat, intézményesíteni kell ezeket, amelyeken keresztül hatékonyan lehet a közszolgálati alkalmazottak érdekeit képviselni, vagy érvényesíteni. Ilyen módon például a szakszervezetek bevonásával meg lehetne teremteni azt a szolgáltatás csomagot, amelyet például az áttelepülő rendőröknek nyújtana az állam. Hogyan oldjuk például a budapesti létszámhiányt. Az egyik koncepcionális kérdés, hogy elfoga-

dott legyen: van egyezkedés a közszférában. Ez nagyon fontos új kérdés lenne. A másik pedig, ha ez az egyezkedés nem vezet eredményre, nincs megállapodás, akkor legyenek kiépítve azok a vitakezelési mechanizmusok, amelyeknél eldől a szakszervezetekkel szemben álló állam vitája, tehát akár egy közvetítés, akár esetleg egy döntőbíráskodás formájában.

Mv.: – *Szakszervezetek nyitottak erre a gondolkodásmódra, amit itt most halottunk?*

B. J.: – Sok mindenre nyitottak vagyunk, és ez talán egy kezdőlépés is lehetne. A szakszervezetek elvesztették azokat a jogosítványokat az állammal szemben, amikor például egy jogszabály kiadása előtt a munkavállalók életét, és életkörülményeit, munkakörülményét szabályozó kérdésekben sokáig egyetértési jog gyakorlására volt lehetőség. Egyetértési jog kellett valamikor, ma ilyen nincs, maximum egy tájékoztatási jog van, ha egy kérdésben egyeztetési kötelezettség terheli a munkáltatót, az már nagy dolog.

Mv.: – *Mi a véleményük, mikorra várható a szolgálati törvény végleges szövege, mikor születhet meg a módosítás?*

B. J.: – Minket úgy tájékoztattak, hogy ez jövő év szeptemberében kerülhet a parlament elé. (...)

(A fenti beszélgetés október 27-én délután a Klub Rádió „Szolidaritás.hu” című műsorában hangzott el.)

Helyesbítés

Előző lapszámunkban a 79-es alapszervezet tagjait, a Vidám fiúk csapatát Közép-Dunántúlinak véltük, pedig illetet volna tudnunk, hogy a Faddomboriban megrendezett fűzőverseny második helyezettjei a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságról érkeztek. Az ő sukorói legényfogyó levesük, cicegével méltán nyerte el a zsűri tetszését. A csapat tagjaitól, Polgárné Lakatos Mártától, Polczer Antaltól és Bósz Lászlónétól tévedésünkért, elnézésüket kérjük.

A jóból sohasem elég!

Reméljük, jövőre is hasonlóan jó hangulatú családi napon vehetnek részt a BRDSZ tagjai. A következő labdarúgókupára való felkészüléskor is emlékezzünk az idei győztesekre!

A második BRDSZ családi nap Kispályás Labdarúgó Kupa Baranya megyei bajnok csapata

SZÉP EREDMÉNYEK A LEGNAGYOBB LÉGI KIKÖTŐBEN

Keserédes ferihegyi élet

Nemrég tartott sajtótájékoztatóján Dúzs József dandártábornok az elmúlt kilenc hónap gondjairól, eredményeiről adott tájékoztatást. Az ORFK Rendészeti Főigazgatóság Repülőtéri Rendőrigazgatóság (RRI) általános rendőri feladatokon túl kiemelkedő szerepet kap a terrorfenyegetettség elhárításában és a határrendészeti teendők ellátásában is. A BRDSZ szerint, ami a szolgáltatellátás körülményeit és a humánerőforrást illeti, van még hova fejlődni.

A rendőrség és a Határőrség integrációjával 2008. január 1-jével alakult meg a korábbi Budapesti Határőr-igazgatóság jogutódja, amely a főigazgatóságon belül tevékenykedik.

Bizottság előkészítésre

Az integráció előtt a BHI mellett ott dolgozó ORFK Rebisz Repülőtéri Biz-

tónsági Szolgálat felelt a közbiztonságért, ma egységes szervezet foglal magában határrendészeti, közrendvédelmi, bűnügyi és más funkcionális feladatokat ellátókat. Az integrációt előkészítendő a két elődszervezet tagjaiból bizottságot hoztak létre, hogy már ebben a szakasz-

ban tisztázzák az eltérő szervezeti kultúra, vezetési-, szolgálati rend, pótlékrendszer, illetmények eltérítésének gyakorlata generálta problémákat, és ezekre megoldást keressenek. Gondként jelentkezett továbbá a két szervezet állománya között időnként felerősödő szer- ➔

Képesek biztonságot szolgáltatni

– Az integráció után nagy változás ért bennünket, hogy a bevetési és a tűzszerész alosztály a Készenléti Rendőrséghez került, s megmaradt az utasbiztonsági és felügyeleti, valamint a közrend és őrzésvédelmi alosztály. Az ő feladataik nem változtak – mondta **Csapó Gábor** őrnagy, az RRI közrendvédelmi osztályának vezetője.

– *A létszámhiány mennyire érinti az önök szakterületét?*

– Most már 95 százalékos feltöltöttséggel működünk, de januárban még nálunk volt a legnagyobb hiány, 65 százalékos. Ez folyamatos toborzómunkát igényelt az RRI-n belül és külső erőknél is, de meghozta a hatást, sok kolléga érkezett hozzánk, akiket megfelelő ismeretekkel kellett felruházni, általános rendőri feladatokat kellett oktatni majd ellenőrizni az elsajátítást. Nagy kihívás, hogy az egység ötven százalékának ilyen képzést kell adni, és a közterületi járőrszolgálatot ellátó állománynak inkább a gyakorlatiasabb oktatást választottuk. A repülőtér mindig speciális terület, tehát a helyismeret és a szakmai ismeretek nagyon fontosak, hogy megfelelően tudjuk ellátni a szolgálatot. A rutint is meg kell szerezni, ami időbe telik.

– *Milyen problémák vannak?*

– Az állomány nagy része vidéki, és a fővárosban még mindig nem megoldott a nagyobb létszámú elhelyezés. Messziről kell bejárniuk, Budapesten a lakhatást nem mindenki tudja finanszírozni, annak ellenére, hogy vannak lehetőségek, viszont a nagy létszámgigényt a rendszer nem tudja kielégíteni. Azt gondolom, a technikai ellátottságunk, a gépkocsik, a védőfelszerelések megfelelőek, a schengeni forrásokból még a Budapesti Határőr Igazgatóságnál nagyon jól és célszerűen pályáztak. Ebből átkerült máshova is, de azért maradt, ami megfelelő és elegendő a szolgáltatellátáshoz. A védőfelszerelések is újak, és ugyanebből a keretből jöttek. Úgy tudom, hogy a védőítél és más ehhez hasonló ellátás is rendben van.

– *Hogy értékeli az állomány tevékenységét?*

– Jónak értékelem. Hatvan százalékuk idén került ide, a felkészítésük megvolt, úgy látom, motiváltak, tudják a feladataikat, érdekli őket, a hiányosságokat folyamatosan megpróbáljuk szűkíteni. Az előtte is itt lévő állomány pedig a tapasztalatával, rutinjával segíti az újakat, így együtt képesek szavatolni az utazóközönség biztonságát.

→ vezetbeli, hovatartozásbeli feszültségek, a BHI állományánál jelentkező fluktuáció (évi 100-120 fő), az RBSZ feladatrendszerében éves szinten jelentkező nagymennyiségű túlóra (50-60 ezer óra), az állomány jelentős hányadának vidékről bejárása, a felkészült, nagy tapasztalattal rendelkező állomány kiáramlása: egyharmaduk (336 fő) eltávozott, ebből 82-en tisztek voltak. Egyes szervezeti elemek kritikus helyzete (védelem területén három szakember maradt, a tiszt-helyettesi és zászlósi állomány kritikus szociális helyzete, az egyenruházat különbség, a szervezet előtt álló kihívások (EU-audit, schengeni létszámra tervezett szervezettel kellett megoldani 2008. március 30-áig a napi szolgálati feladatok zökkenőmentes végrehajtását, felkészülés a repülőtér fejlesztése kapcsán keletkező biztonsági deficit kezelésére, a schengeni rendszer bevezetése és működtetése.

Sokféle jogsértés

Áttörést jelentett a korábbiakhoz ké-

BIZTONSÁG ÉS VÉDELEM

A BFNR a világ nemzetközi repülőtereihez hasonlóan az ország második legveszélyeztetettebb objektuma terrorfenyegettség szempontjából. A repülőtér az állam működése, a lakosság kiszolgálása, a gazdaság fejlődése szempontjából kiemelkedően fontos létesítmény, a közlekedési infrastruktúra egyik legmeghatározóbb, egyben legkritikusabb eleme. Biztonsági-védelmi szempontból az egyik legnagyobb kockázatot jelentő helyszín. A repülőtéri biztonság több terület és szervezet összehangolt, precízen koordinált, minden körülmények között működő tevékenységének eredménye.

A védelmi rendszer körkörös felépítésű, a védelem technikai eszközökkel, fizikai védelmi berendezésekkel, élő erővel történik az „Egységben a biztonság” ICAO elve alapján. Ide tartozik a repülőtéri dolgozók biztonsági háttérrel-ellenőrzése, amelyet a repülőtéri belépők kiadása előtt a munkavállalók ellenőrzését, illetve később, meghatározott időközönként ismételt ellenőrzését jelenti. További teendő operatív úton a biztonsági kockázatok feltárása, a biztonsági kockázatot jelentő személyek felderítése, gyanús események, jelenségek vizsgálata, a repülőtér operatív biztosítása, a térfelügyelő rendszer segítségével elhagyott csomagok, gyanús személyek felderítése.

pest az is, hogy az összességében alacsonyabb létszámmal is hatékonyabb végrehajtást sikerült biztosítani, aminek eredményeképpen például a felderítési mutató 55,15 százalékról 66,66-ra, a nyomozás eredményességi mutató 60,02-ről 68,6-ra emelkedett. Megnőtt tehát a repülőtér biztonsága, Budapest Ferihegy

Nemzetközi Repülőtér felkerült az Európai Unió által biztonságosnak nyilvánított repülőterek listájára.

A bünyügyi szolgálat kettős feladatrendszerrel dolgozik: egyrészt területi besorolású nyomozó hatóságként speciális hatáskörrel végzi az illetékességi területén elkövetett bűncselekmények nyo-

Mindenki megkap minden járandóságot

Nemcsak a hálátlan pénzügyi-, anyagi vezető posztja az övé, de nyakába varrták a szakszervezeteket is. Balogh Miklós ezredes azonban ezt sem bánja.

– Igazgató-helyettes Úr! Milyen az RRI gazdasági helyzete?

– Az RRI az év elején alulfinanszírozott költségvetéssel kezdte meg a tevékenységét, az ORFK helyreigazította az igazgatóság költségvetési helyzetét, a meglévő létszámnak megfelelően a bér és bérjellegű juttatásokat fizetni tudjuk, működésünket kellő mértékben alátámasztja a jelenlegi költségvetésünk a kellő mértékkel. Szeretném kihangsúlyozni, meghoztuk azokat a szigorító intézkedéseket, amelyekkel a részünkre szabott előirányzatokon belül mozogni tudunk. A szigorításokat nagyon pontosan ellenőrizzük, betartatjuk, esetenként szankcionáljuk, én úgy gondolom, így talpon tud maradni az igazgatóság.

– Mit kell lefaragni?

– Olyan keretnormákat állapítottunk meg, ami a napi élet viteléhez elengedhetetlen, mint például a telefonnormák, a kilométernormák, az internet használat, és így tovább.

– Hátráltatja ez a jó minőségű szolgálatellátást?

– Biztos, hogy nem. Az elmúlt kilenc hónap működése is ezt bizonyítja. Azért is nagyon fontos, hogy keretnormák legyenek, mert ez mindig kézben tartható, és ellenőrizhető. Olyan soha nem volt, hogy ne lett volna megfinanszírozva a tevékenység. Elsősorban a reprezentatív szakszervezeteket első pillanattól kezdve bevontuk valamennyi tevékenységi körbe, ami a normatívák megszabását hoz-

ta, vagy az állomány életét munkakörülményeit érinti. Szoros az együttműködésünk, kikérem a véleményüket.

– Élnék a lehetőséggel?

– Igen, igénylem ezt a segítséget azért is, hogy ne utóbb kelljen hangulati kérdést kezelni vagy problémát helyre tenni. Egyébként én vagyok az érdekegyeztető fórum vezetője is.

– Szóval, akkor nincs harc?

– Én úgy érzem, hogy nincs.

– Várható-e pozitív elmozdulás a járandóságokkal kapcsolatban?

– Az RRI a járandóságokat az állomány részére folyamatosan rendelkezésre bocsátja. Igyekeztünk a határidőkön is módosítani, de volt, hogy a munkába járás költségterítése kicsúszott a hónap végére, vagy a másik hónap elejére, vagyis közel két hónapot finanszírozott meg az állomány, az első időszakban rövidítettük, minden járandóságot illetően hathatós intézkedéseket tettünk. Érezni kell az állomány helyzetét, tudnunk kell, hogy mennyiből tudnak megélni, és nekünk kutya kötelességünk mindent elkövetni annak érdekében, hogy a járandóságaikat időben, kellő mértékben, csorbítás nélkül megkapják. Sokszor szorgalmazom a humán kollégáknál, hogy amikor látótérbe kerül valaki, hogy gondja van, nem szabad várni, hanem akkor kell a pénzt odaadni.

– Ha jól értem, nem tud rosszat mondani a szakszervezetre?

– Abszolút nem tudok, kiegyensúlyozott a kapcsolata az RRI vezetésének a reprezentatív szakszervezetekkel, az én kapcsolatomban pedig kifejezetten jó... gondolom én, és remélem, nem cáfolnak meg.

Kemény az ezredes

Az egyenruhások élete nem fenéig tejfel. Különösen, ha Ladányi Sándor ezredes, RRI rendészeti igazgató-helyettese a főnökük, aki arról híresült el, hogy magásra teszi a léceket.

– Önöknél melyik a legproblematicusabb szakterület?
– Ha magamból indulok ki, nekem az a feladatrészt, amellyel korábban ilyen mélységig nem kellett foglalkoznom. Rengeg jogszabályt, az eljárási rendet, az állományt és az új vezetőket is meg kell ismerni, ki kell alakítani a kapcsolókat. Úgy gondolom, jó úton haladunk ezen a téren. Ugyanakkor a többi szolgálati ág sem kevesebb, talán ott a rutin kicsit többet segít abban, hogy megoldjuk a problémákat, akár határrendészeti, idegenrendészeti ügyeket. A legnagyobb feladat, ami előtt állunk, a repülőtér átépítése, és az ezzel kapcsolatos komplex feladatrendszer. Meg kell oldanunk a schengeni ellenőrzési rendszert az új terminálon belül, már most, a szakhatósági eljárásban oda kell figyelnünk. Ilyen korábban nem, illetve nem ilyen súllyal jelentkezett, ugyanakkor a légi közlekedés védelmével kapcsolatos feladatokat is meg kell oldani az átépítés ideje alatt. Arra kell törekednünk, hogy az átépítést követően a légi közlekedés védelmével kapcsolatos kérdések is maximálisan érvényesüljenek, és ehhez a terminálban a szolgáltatellátást is úgy lehessen felépíteni, hogy ne legyenek lyukak a rendszeren. Úgy gondolom, nincs elmaradásunk, a kollé-

gák megértik az új helyzetet, persze vannak nézetkülönbségek, de szerintem nem olyan sok, hogy a munkát hátráltatná.

– Szoktak panaszkodni az emberek?

– A szakszervezeti kollégákkal szoktunk beszélgetni a problémákról. Úgy gondolom, hogy felhőtlen a BRDSZ-el a kapcsolata az RRI vezetésének. A kollégák felvetik a problémákat. Egy vezetői értekezleten éppen a BRDSZ egyik képviselője jelezte a problémát, hogy amikor kimegyek a terminálra, akkor megáll az élet, a munka, mert mindenki azt nézi, rendben van-e az öltözete, nem követ-e el hibát, nincse valami probléma, ezzel vannak elfoglalva a kollégák. Én úgy gondolom, hogy ez egy út arrafelé, hogy minden rendben legyen. Jogosnak tartom a szakszervezet felvetését, a magam részéről jogosnak tartom, hogy legyen egyfajta parancsnoki elvárás az állománnyal szemben, hogy rendben legyen az öltözete, megfelelő a felszerelése, a szolgálatát rendben lássa el, úgy gondolom ez teljesen helyén való. Ha eljutunk oda, hogy a kollégáknak már nem kell vizsgálni magukat, hogy van-e náluk probléma, mert egy kötőzködő ezredes, mint én, állandóan beleszól, hanem arra kell figyelni, hogy ide bármikor jöhet bárki, itt hibát nem talál, akkor itt a Kánaán, elértük, amit szerettünk volna.

mozását és felderítését, valamint légi közlekedésvédelmi, terrormegelőzési tevékenységet végez a repülőtéren. A két alapfeladat szorosan kapcsolódik egymáshoz, mert a reptéren elkövetett valamennyi bűncselekmény és bűnelkövető

komoly biztonsági kockázatot jelent. A vagyoni elleni bűncselekmények (lopás, rongálás) a legjellemzőbbek, illetve az illegális migrációhoz kapcsolódó közokirat hamisítás és embercsempészés, de előfordul természetkárosítás, csalás, ga-

rázdaság, hamis pénz kiadása, pénzhamisítás, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz hamisítása, személyi szabadság megsértése, visszaélés kábítószerrel, kulturális javakkal, lőfegyver vagy lőszer engedély nélkül, vagy engedély kereteit

Sokat kell előlegezni

A reptériek szakszervezeti vezetője Papp Zoltán, a BRDSZ 16-os alapszervezet titkára. Ezúttal azért dohogott, mert a sajtótájékoztatón csak a szépről esett szó, pedig azért vannak árnyak is.

– Idilli képet festett a gazdasági igazgató-helyettes a vezetés és a BRDSZ kapcsolatáról. Valóban felhőtlen az együttműködés?

– Az igazgatóság vezetése és a szakszervezetek között a viszony nem mondható rossznak, de természetesen azért vannak nézeteltérések és különvélemények is. A legnagyobb problémát az jelenti, hogy az állomány közel 70 százaléka vidékről jár be, helyenként még 300 kilométerről is, és a budapesti elhelyezés, szállás komoly nehézséget jelent. Ugyanis a kis fizetésű tiszthelyetteseknek és közalkalmazottaknak meg kell előlegezni a fizetésük közel felét, egy szombathelyi kolléga esetében havi 40-45 ezer forintot, hogy a munkába járását megoldja. Felmerülnek bizonyos integrációs problémák a mai napig, ugyanis kevesebb létszámmal jöttek rendőrök az új szervezetbe, amely alapvetően a BHI-ra épül fel. És ugyan a rendőrség feladata lett az államhatár őrzése, védelme, a határforgalom ellenőrzése, mégis azt gondolom, hogy nem keverhető össze a két feladat. Kerültek ki a volt határőrök

közül is a közbiztonsági szakterületre, és ők is kicsit nehezen élnek meg a váltást, ahogyan a rendőrök is. Más szervezet az RRI, teljesen új, de mégis érezni rajta kicsit a határőrség keménységét,

– Igaz, hogy az igazgatóság segítőkészen áll a problémákhoz?

– Igen, minden kérdésre nyitottak, a problémák megoldása esetenként ad-hoc jelleggel is megtörténik, vagyis azonnal, de vannak dolgok, amelyek hónapok óta nem oldódnak meg, nehezen tudunk közös álláspontot kialakítani. Kihangsúlyoznám a közbiztonsági szakterületet, én valahogy nem érzem súlyponton kezelve, bár a vezetőink véleménye erről más. Én ugyanis gyakorló szolgálatparancsnok voltam közbiztonsági szakterületen közel 10 éven át, így rendelkezem tapasztalattal, és úgy érzem, hogy a közbiztonság nincs megfelelőképpen motiválva. Vannak követelmények: légy a szolgálati helyeden, legyél szépen felöltözve és bírságolj! Gyakorlatilag ennyiben kimerül, ez a követelmény, és nincs motiváció. Azt gondolom, hogy a közrendvédelmi ágazat állománya nagyon sok bűnügyi felderítő munkát végezhetne, de motiválni kellene egy kicsit, jobban belevinni az életbe, más feladatokkal is megbízni őket, hiszen a közbiztonság a rendőrség legnagyobb szolgálati ága. Kiaknázatlan ez a terület és nem elegendő a motiváció sem.

→ túllépve az országba behozatal, visszaélés okirattal, beutazási és tartózkodási tilalom megsértése.

Trükkösök, migránsok

A lopás bűncselekmények elkövetési magatartásai: feladott poggyászból történő, túlméretes vagy delivery poggyászból történő lopások, fedélzetten felejtett tárgyak eltulajdonítása, utasbiztonsági ellenőrzés során elkövetett vagy poggyásmegőrzőből történő lopások, trükkös, alkalmi, zseblogások (a sértett figyelmetlenségét kihasználva, figyelmét elterelve), illetve légi áru fosztogatása.

Az autópályákra, szállodákra, pályaudvarokra jellemzően megjelentek idén az FNR utascsarnokokban és a terminálok bejárata előtt a trükkös lopások elkövetői. Tizenöt esetben rendelték el nyomozást ismeretlen tettessel szemben. A bűncselekményeket hat elkövetői kör valószínűsítette meg, amelyből négy felderítése, azonosítása már megtörtént. Jellemző, hogy a gyanúsítottak – általában két külföldi állampolgár – az utasok figyelmetlenségét kihasználva vagy úgynevezett leszólításos módszerrel, illetve zseblogást alkalmazva követték el cselekményüket és tulajdonították el a sértettek közvetlen közeléből értékeiket. Felderíté-

téssel, illetve a koncentrált rendőri jelenléttel megszüntették a trükkös lopásokat Ferihegyen.

Az illegális migrációhoz kötődő bűncselekmények közül az RRI illetékességi területén elsősorban az úti okmányok tekintetében elkövetett közokirat-hamisítások, illetve a hamisított úti okmányokat felhasználó személyek utaztatásában való közreműködéssel elkövetett embercsempészés elkövetése jellemző. A repülőtéren keresztül illegálisan továbbutazni kívánó személyek elsődleges úti célja Anglia (London), illetve Írország (Dublin). A kilépésre jelentkező személyek jelentős része ukrán, török és vietnámi állampolgár.

Az embercsempészés bűncselekmény tekintetében megfigyelhető, hogy új módszerként jelentkezik az illegális migráció legális formája, a menekültkérelmet előterjesztő harmadik ország állampolgárainak nagy száma. A nem schengeni országból érkező, valamely más államba

vízummal, esetleg utazásra jogosító okmánnyal rendelkező személy átszállásra jelentkezik Ferihegyen. Az ellenőrzés során a szolgálatot ellátók felfedik, hogy az okmányokban hamisítás történt, a visszairányítás azonban nem hajtható végre, mivel az érintettek menekültkérelmet terjesztenek elő. A másik módszer: okmány nélkül, tranzitterületen igazoltatják őket, majd mivel személyazonosságukat, illetve magyarországi tartózkodásuk jogszerűségét nem tudják igazolni, előállítják őket. Ilyenkor is azonnal menekültkérelmet terjesztenek elő. Jellemző állampolgársági kategória az egyiptomi és a pakisztáni.

CSÁSZÁR KÁLMÁN

Nem vagyunk terrorista célpont

Túrós András alezredes, bűnügyi igazgató-helyettes viszonylag kis létszámú egységet irányít, de ha azt vesszük, hogy a teljes reptér terror-megelőzési feladatai, és operatív védelme is az övék, akkor ne irigyeljük őket.

– *Meg tud-e felelni a bűnügyi szolgálat az elvárásoknak?*

– A Repülőtéri Rendőr-igazgatóságon az integrációt követően egy nagyon jól képzett, erős bűnügyi állomány jött létre. A kollégák háromnegyede határőr nyomozó volt, és őszinte meglepetéssel tapasztaltam, hogy nagyon jó szakmai felkészült és nagyon agilis, fiatal állományról van szó, néhány esetben még a volt rendőri állományt is lekörözték. Kevesebb lett a létszám, mint korábban volt, úgyhogy ezeket a szép eredményeket, amelyeket elértünk az elmúlt hónapokban, igen erős, megfeszített munka árán sikerült produkálni.

– *Melyek a legjellemzőbb bűncselekmények?*

– Ami az állampolgárokat, az utasokat a legjobban irritálja, és a szubjektív biztonságérzetüket befolyásolja, azok a vágyon elleni bűncselekmények. Évente 150–200 ilyen történik a Ferihegyi Repülőtéren. A másik bűncselekmény-kategória az illegális migrációhoz kapcsolódik, nagyon sok

közokirat-hamisítás van, a bűncselekmények 20–30 százalékát teszik ki. Embercsempészéssel ritkán találkozunk, ebben az évben két ilyen bűncselekményt sikerült felderíteni. A Ferihegyi Repülőtér az ország második leginkább potenciálisan fenyegetett objektuma a Paksi Atomerőmű után, ezért nagyon komoly feladataink vannak, hogy a fenyegetettséget folyamatosan szem előtt tartjuk, szintjét értékeljük, és mindent megtegyünk a terrorcselekmények, a légi jármű hatalomba kerítése megelőzése érdekében. Szerencsére Magyarország nem célpontja a terrorszervezeteknek, ez egyfajta védelem ad, de itt az éberségnek igen nagy szerepe van, és minden gyanús eseményre, jelenségre nekünk reagálni kell, még akkor is, esetleg az csak egy gyanús autó, személy, vagy elhagyott csomag.

– *Kellene-e még létszámbeli, technikai, anyagi fejlesztés?*

– Az integráció során az volt a legnagyobb problémánk, hogy alacsonyan sikerült megállapítani a bűnügyi végrehajtó állomány létszámát. Gyakorlatilag húsz nyomozónk van, ami az évi nyolc és félmillió utasforgalmat valamint a 13 ezer fős munkavállalói kört tekintve kevésnek bizonyul. Terror-megelőzési munkát is ellátunk valamint a repülőtér operatív biztosítása is az egyik kiemelt feladatunk: ez így együtt igen jelentős többletterhet ró az állományra, tehát valamiféle korrekcióra szükség lenne humán területen.

Ötödével nagyobb a férfiak átlagbére a nőkénel

Az alkalmazotti státuszban dolgozó férfiak és nők bruttó átlagbére között 20,8 százalékos eltérés van – jelezte a Nők a Holnapért Alapítvány elnöke, az uniós forrásból készült „BérBarométer” program felmérését ismertetve.

A tízezres mintán végzett felmérésben külön vizsgálták a nonprofit szektorban, illetve a köz- és a versenyszférában tapasztalható bérrést. A közszférában 21, a versenyszférában 18 százalék a mutató. A férfiak és a nők fizetése közötti különbség a nonprofit szektorban a legnagyobb, 22 százalék.

A nők számára a legmagasabb nettó bért biztosító ágazatok a nem női ágazatnak számító kocsigyártás, kőolajfeldolgozás, nukleáris fűtőanyaggyártás és bányászat, továbbá a pénzügyi tevékenységek, a közigazgatás és az építőipar.

A férfiak és nők bére között jelentős eltérés tapasztalható megyék szerint is. Kétszáz ezer forintot jócskán meghaladó férfi bruttó átlagbéreket Budapesten (230 ezer forint) és Pest megyében (több mint 250 ezer forint) találunk, 100 ezer forint alatti egy megyében, Tolnában.

A nők átlag bruttó bére egyetlen megyében sem éri el a 200 ezer forintot. A legmagasabb bruttó bért Budapesten

(csaknem 183 ezer forint) és Pest megyében (173 ezer forint), a legalacsonyabbat Tolnában (85 ezer forint) kapják átlagban a nők. A női bruttó megyei átlagbérek nem érik el a 110 ezer forintot további három megyében, Hajdú-Biharban, Nógrád- és Vas megyében.

A bruttó bérek esetében a legnagyobb, férfiak és nők közötti bérdifferenciával Pest és Vas megyében találkozunk, ezekben a megyékben 32 százalékos a különbség, de közelít a 30 százalékhoz a differencia Zalában, Szabolcs-Szatmárban és Csongrádban is. A legkisebb különbség a férfiak és nők bruttó havi átlagbére között Nógrád megyében van, ott 7 százalékos a mutató. Budapesten a férfiak és nők bruttó bére között 21 százalékos rést tapasztalhatunk.

A BérBarométerhez kapcsolódó kérdőívet és adatbázist az Egyenlő munkáért egyenlő bért elnevezésű projekt keretén belül hozták létre. A projektet az Európai Unió EQUAL Közösségi Kezdeményezésének forrásaiból finanszírozták.

A felmérés célja az volt, hogy felszínre hozzák a nők és a férfiak közötti béaránytalanságokat, javítsák a nők bérhelyzetét és létrehozzanak egy olyan szakszervezeti adatbázist, amely segíti az érdekvédelmi célok megalapozását.

A vissza nem térítendő lakáscélú támogatásról

Draskovics Tibor igazságügyi és rendészeti miniszter ellenjegyzésével a Magyar Közlönyben kihirdették a 21/2008. (IX. 23.) IRM rendeletet, amely a BRFK, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet és a Budapesti Fegyház és Börtön tisztihelyettes és zászlós állományának vissza nem térítendő lakáscélú támogatásáról szól. Ennek lényege, hogy az e szerveknél tíz év szolgálatot vállalók lakásvásárlási hiteltörlesztését ugyanennyi ideig – havi 40 ezer forint erejéig – az Igazságügyi és Rendvédelmi Minisztérium átvállalja. A részletekről érdemes tájékozódni, de máris nagy az érdeklődés.

A közszférában félnek leginkább a kirúgástól

A közalkalmazottak és a köztisztviselők köntek legnagyobb számban munkanélküliségi biztosítást, őket a tanárok követik – olvasható egy biztosítással foglalkozó cég közleményében.

Az online bróker cég május eleje óta értékesít jövedelemkiesés-biztosítást. Ötezer eddig megkötött szerződés tapasztalatai alapján azt tapasztalták, hogy a szerződést kötők döntő többsége közalkalmazott és köztisztviselő, miután „ma már a közszféra sem nyújt életre szóló biztonságot.”

Az internetes alkusz társaság szerint a tanárok állnak a második helyen, őket követik a versenyszféra adminisztratív alkalmazottai és értékesítők, majd az egészségügyi alkalmazottak következnek. A gazdaságban elfoglalt arányukhoz képest szintén felülreprezentáltak a nagyobb áruházláncok és iparvállalatok alkalmazottai.

(d)

Tízezrek tüntettek Berlusconi ellen

Olaszországban tízezrek tüntettek a Berlusconi-kormány gazdasági és szociális politikája ellen. A legnagyobb szakszervezet felhívására szerveződött, több városban egy időben zajló demonstrációval azt akarták elérni, hogy a kabinet hagyjon fel a közszolgáltatások, az egészségügy és az oktatás költségvetésének megnyirbálásával. A baloldali érdekvédelmi szervezet 150 olasz városban mozgósította a lakosságot: a legtöbben Nápolyban, Genovában, Palermóban és Rómában vonultak utcára.

BARCSON MINDEN RENDBEN VAN(?)

Újra a hétköznapokról

Szeptemberi lapszámunkban Gondterhelt hétköznapok címmel rövid, 66 kinyomtatott soros írást adtunk közre, amelynek lényege: a barcsi tűzoltók jelenlegi BRDSZ-titkára és az alapszervezet egy másik tagja szerint a parancsnok (aki, korábban szintén szakszervezeti vezető volt Barcson), nem kellő empátiával, emberséggel kezeli kollégái problémáit. Az érintett, Tarlós István tűzoltó alezredes tűzoltóparancsnok, reagált cikkünkre, amit teljes terjedelmében – 153 kinyomtatott sorban –, változtatás nélkül adunk közre.

Barcs Város Önkormányzata
Hivatásos Tűzoltósága
7570 Barcs, Béke u. 81
Tel.: 82 / 463 - 128
Fax: 82 / 463 - 128/113 mell.

Tisztelt Szerkesztőség!

Ha megengedik, tennék némi észrevételt, a 2008. év szeptemberében a T-MA lapban „Gondterhelt hétköznapok” cím alatt megjelent írományukhoz.

1. Valóban a 27 sz. BRDSZ alapító tagja és első titkára voltam, amely ma is büszkeséggel tölt el. Küzdelmes nehéz évek voltak, sokat tanultam belőlük, de soha nem fordult meg a fejemben, és nem volt merszem ahhoz, hogy ilyen csúsztatásokkal teli cikket jelentessek meg a parancsnokomról, a védekezés lehetőségének felajánlása, illetve a tények valós ismerete nélkül. Persze nem a merszem hiányzott, hanem a bennem lévő emberiség és bajtársiasság tartott vissza. Érdekes módon most ennek hiányát kéri rajtam számon azok az emberek akik egyáltalán nem éltek ezen íratlan szabályok betartásával.

Szakszervezeti vezetőként nem ezt tanultam sem a Bárdos Jutkától, sem a Terjéki Lacitól. Nem arra tanítottak, hogy a szakszervezetet csak úgy lehet eladni, sikeresen működtetni, hogy ellenségképet teremtek, aki nyilván nem lehet más, csak a parancsnok. Nyilván ez egy könnyebben járható út, csak épp sehova sem vezet, nincs pozitív hozadéka. A másik, a nehezebb út az göröngyösebb, ahhoz viszont jól felkészült tárgyalóképes szakszervezeti vezetők kellene, helyi szinten is, olyanok, akik nem diktálni akarnak, hanem tárgyalni és megegyezni. Olyanok, akik tisztában vannak a szolgálati érintkezés alapvető szabálya-

ival, azokat alkalmazzák is, és sorolhatnám tovább és tovább.

2. Parancsnok, aki mérgezi a hétköznapokat!!!

Parancsnokká történő kinevezésem után szakszervezeti előéletemből is mérítve felajánlottam a helyi titkárnak a szoros együttműködést, ugyanezt megtettem rajta keresztül a BRDSZ országos vezetésének is, bízva abban, hogy kölcsönösen egymás hasznára lehetünk, különös tekintettel arra, hogy vannak országos problémák és vannak helyi ügyek, amelyek elintézése külön-külön megoldást igényel. Az országos vezetés nem élt ezzel, a mai napig nem tudom miért, a helyi titkár pedig visszaélt vele. Nem egyszer nem kétszer, de sokszor. Mára már ott tartok, hogy szakszervezetet érintő ügyekben csak több fültanú jelenlétében érintkezem a titkár úrral annak érdekében, hogy valóban a kimondott szavaim legyenek közvetítve azok felé, akiket illet. Akár hiszik akár nem, nem miattam jutottunk ideig.

3. Szolgálat cserék, korai lelépések!!!

Nem értem a titkár úr cikkben leírt értetlenkedését a szolgálatcserékkel, korai lelépésekkel kapcsolatban.

Az „én készülékemben lévő hibának” az okai a következők:

- Az állományom ötven százaléka rendkívül lelkes, de tapasztalatlan „ifjonckból” áll, akiket előszeretettel felhasználáltak a notórius szolgálatcserélők, köztük a szakszervezet titkára is.

- Ha az indokokat leírnám, amivel a cseréket, a korai lelépéseket kérték, azzal a T-MA következő száma betelne, és meglehetősen kacagtató olvasmány lenne.

A notórius szolgálatcserélőket, korai lelépőket csak egy dolog nem érdekelte,

hogy mit hagynak hátra. Itt nagyon sok dologra kitérhetnék a szolgálat ellátása terén, de aki ismeri a szakmát annak nem kell magyarázni a bizonyítványt.

Egyébként nem megtiltottam csak korlátok közé tereltem az ilyen irányú kérélmeket, indokolt esetekben engedélyezve vannak. Ide tartoznak a szakszervezet által rendezett családi napok, egyéb rendezvények is.

4. Nagyon is betartja az írott normákat, fogalmaz a következő gondolat, akár még dicséretként is felfoghatnám, de nyilván nem az. Nem tudom, hogy lehet az írott normákat nagyon betartani. Megítélésem szerint vagy betartjuk, vagy nem a munkánkat segítő és irányító jogszabályokat. Én betartom és ezt követelem meg a beosztottaimtól is.

5. Útiköltség!!!

A válaszom a cikkel ellentétben nem a „nem” volt. 2007. évben fizettük a saját gépjárművel történő szolgálatba járást. Beosztott tűzoltók hívták fel a figyelmemet, hogy vannak, akik ezzel nemtelen módon visszaélnék. Megoldást javasoltam, melybe a titkárt is bevontam, de nem sikerült közös nevezőre jutni. Az nem lehet a közös nevező alapja, hogy nem kell mindent észrevenni. Ezért ez év január 1-től (a hatályos jogi normáknak megfelelően) csak jegy, vagy bérlet ellenében térítjük a szolgálatba járást, ám senki nem élt ezzel a lehetőséggel.

Ugye kedves CSAK ez a leírtakkal ellentétben, nem kategorikus „nem” jelent.

6. Tisztelt CSAK!

Úgy tudom, mi nem ismerjük egymást, ezért roppant módon kíváncsi vagyok arra – miután az ön szignójával jelent meg egy íromány rólam –, milyen úton-

módon ellenőrizte le azt, hogy rám a bajtársiasság és emberiség iratlan követelményei nincsenek hatással. Velem ebben a témában biztosan nem konzultált. Bizonyára az ilyen megnyilvánulások is hozzájárulnak ahhoz, hogy az újságírók bizalmi indexe a felmérés szerint az utolsó előtti helyen áll. Ezt is az önök lapjából olvastam ki.

Kíváncsi vagyok arra, hogy a szakszervezet valóban képviseli-e minden tagja érdekét, és az általam leírtak a T-MA következő számában megjelennek-e. Természetesen ehhez csak akkor járulok hozzá, ha azt teljes terjedelmében változtatás nélkül közlik le.

UI: Roppant ironikus a számomra, hogy a rólam felvázolt képet a Tűzoltóság tulajdonában lévő hagyományörző Csepelünk sörcsapolója alatt alakították ki, melyet az elmúlt két évben négy alkalommal bocsátottam a szakszervezet rendelkezésére térítésmentesen. Igaz az utolsó esetben azt kértem, legalább az üzemanyagköltségét térítsék, ami meg is történt.

Barcs, 2008. október 02.

Tisztelettel:

Kommentár nélkül

Tarlós István tűzoltó alezredes, tűzoltóparancsnok, az általa leírtak megjelentetéséhez úgy járult hozzá, ha az teljes terjedelmében, változtatás nélkül megjelenik. Jelezte, kíváncsian várja, hogy a szakszervezet valóban képviseli-e minden tagja érdekeit, amit értelmezésünkben akkor lát megvalósulni, ha az általa irománynak minősített írásunkra reagálhat.

Az alezredes úr felszólításának eleget tettünk, a megjelenés feltételéül szabott követelését maradéktalanul betartottuk. Határozott hangú kikötését teljesítettük, annak ellenére, hogy mi nem Tarlós István tűzoltó alezredes, tűzoltóparancsnok laktanyájában szolgálunk.

Nem kenyerünk értelmezni az alezredes úr sorait, még az újságírókra tett megjegyzésére sem kívánunk reagálni, hiszen lapszerkesztő kollégám szakmai elismertségéhez, morális tartásához kétség nem férhet.

A polémiát szerkesztőségünk ezennel lezártnak nyilvánítja.

Kommentárt mi nem fűzünk egyik irományhoz sem. A polémia megítélését, a vélekedést Olvasóinkra bizzuk...

dr. Dura László főszerkesztő

LAPZÁRTA UTÁN

Nem törődnek bele

A november 10-ei egyeztetésen sem történt közeledés a kormány és a közszolgálati sztrájkbizottság között. Sőt, a már bejelentett megmozdulást pedagógussztrájk is követheti. A közsféra alkalmazottai a 2007-es megállapodásra hivatkozva legalább négyszázalékos béremelést és a 13. havi bérük kifizetését követelik jövőre. Ezzel szemben a kormány befagyasztaná a béreket és visszatartaná a pluszjuttatást.

A legutóbbi tárgyaláson a kormány a munkahelyek megtartását nevezte meg a bérfagyasztás okaként. A sztrájkbi-

zottság szerint „nonszensz az ajánlat, mivel az állam például az önkormányzati szektorban nem tudja garantálni a munkahelyeket”.

A kormányt képviselő **Csizmár Gábor** államtitkár ezen a tárgyaláson (is) egy hosszabb távú megállapodás lehetőségét vetette fel, ám az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottságnak tagjai úgy látták, ez az ajánlat teljesen hiteltelen, mivel most is éppen egy hosszú távú megállapodást terveznek felrúgni. Egyetlen közös pont volt a felek között: a tárgyalásokat folytatni kell.

Készítsünk adventi naptárat

Az örömteli várakozást egy kis fantáziával izgalmasabbá tehetjük, ha a hátralévő idő múlását adventi naptárral mérjük.

Elképzelhető, hogy nem érzünk magunkban készletet kézügyességünk fitogtatásához – ebben az esetben sajnos be kell érniük a boltokban kapható, előre gyártott adventi naptárakkal. Ha azonban egyedi darabbal szeretnénk csemetéink, barátaink számára meglepetést szerezni, akkor elő a legmerészebb ötletekkel! Bátran kísérletezzünk, ne ragaszkodjunk a megszokott megoldásokhoz!

Lássunk neki! Adventi naptár készítésére szinte bármilyen anyag alkalmas, a lényeg a díszítésben rejlik, ennek pedig csak kreativitásunk szabhat határt. A visszaszámlálás december elsején indul, és egészen 24-éig tart, így minden napra jut egy apró ajándék karácsonyig.

Két legyet egy csapásra

Koszorú és naptár egyben. Akkor célszerű ezt a megoldást választanunk, ha adventi koszorút is készítettünk, ugyanis ebben az esetben a naptárkészítésnek ezzel a részével már nem kell bíbelődnünk. Ha van időnk és kedvünk, akkor papírból mi magunk is összeállíthatjuk a különböző formájú tasakokat, de akár gyufásdobozokból is elkészíthetjük őket, csak előtte vonjuk be csomagolópapírral, hogy szép díszesek legyenek. A csomagokat számozzuk be 1-től 24-ig, és szalagokkal kössük fel őket a fellógatott koszorúra – persze még elérhető magasságba.

Girland naptár

Ennek a naptárnak az elkészítéséhez semmi másra nincs szükségünk, csupán egy hosszú zsinórra, 24 facsipeszre, valamint piros illetve fehér színű selyem- és kartonpapírra. Na meg persze a csomagokba szánt meglepetésekre. A selyempapírból vágunk ki 24 négyzetet – fele-fele arányban osszuk el a színeket –, és készítsünk belőlük batyukat.

Mindegyik batyuba rejtünk el egy apró meglepetést, majd arany- vagy ezüstszalaggal kössük be a szájukat, és egyenként

akasszuk fel őket a facsipeszekkel az ajtóra, kandallóra vagy ablakpárkányra kifeszített zsinórra. A csomagok számozásáról itt se feledkezzünk meg!

Színes dobozok

A házilag készített papírdobozkák is remek rejtékhelyül szolgálhatnak apró ajándékainknak. Kartonból vágjuk ki és ragasszuk össze a dobozokat, majd borítsuk be csomagolópapírral, vagy festjük be őket színesre. Arany vagy ezüst szalaggal kössük át és számozzuk meg a dobozkat. Ha szeretnénk felakasztani

őket, bújtassunk vékony aranszálat a masni alá, de egy szép tálban elrendezve is igen mutatósak lesznek.

Zsákocskák

Maradék textildarabok is nagyszerű alapanyagul szolgálhatnak a naptárkészítéshez. Varrjunk apró zsákocskákat – az sem baj, ha nemugyanabból az anyagból készítjük el mind a huszonnégyet. A zsákok száját kössük össze, és akasszuk fel őket egy adventi koszorúra, vagy egyszerűen csak helyezzük el őket egy fenyőgallyakkal kibélelt tálban vagy kosárkában.

Ehető meglepetések

Süssünk mézeskalácsot, és számozzuk meg a sütitket 1-től 24-ig. A számokat felírhatjuk díszítő cukormázzal, de akár ki is rakhatjuk őket színes cukorgyöngyökből. Ha kihűltek a sütemények, csomagoljuk be őket egyenként egy-egy átlátszó celofánból készített batyuba, és kössük fel őket egy fenyőágra.

Gesztenyesütés otthon – sütőben

Melőtt sütni kezdenénk, kitérnék a gesztenyevásárlásra is egy kicsit. Nincs is annál nagyobb csalódás, ha a nagyon vágyott sült gesztenyénk fele, vagy rosszabb esetben nagyobb része rossz: kukacos, keserű. Ezért nagyon figyeljünk oda a vásárláskor, hogy mit rakunk a kosarunkba!

Az alábbiakra érdemes figyelni:

– Ha már az eladó standon gyanúsán sok lyukas gesztenye van a pulton, keressünk egy másik beszerzési forrást.

– Kérdezzük meg az eladót, hogy megfoghatjuk-e a gesztenyét. Ha nagyon üregesnek tűnik, akkor valószínűleg azzal a gesztenyével is vannak problémák.

– Inkább a szezon elején süssünk gesztenyét, a szezon végén ugyanis nagy az esélye annak, hogy a fenti problémákkal gyakran szembetaláljuk magunkat.

– A méret szerintem nem számít. Bár lehet kapni egyes helyeken egy úgynevezett „marroni” típust (ez gesztenyét jelent egyébként), amit olaszként adnak el: az mindig jó szokott lenni. Ám adjunk esélyt, elsőbbséget a hazai termelőknek: válasszuk a magyar árut, ha lehetséges!

Szóval, süssünk gesztenyét!

- 1) A gesztenyék domború oldalát én 3 helyen szoktam bevágni. Két vágást ejtek párhuzamosan, majd ezekre merőlegesen még egyet.
- 2) A bevágdosott gesztenyéket pár órára beáztatom vízbe.
- 3) Előmelegítem a sütőt.
- 4) Egy tepsibe szórom a gesztenyéket úgy, hogy szépen egymás mellé kerüljenek. A tepsi alá öntök egy kevés vizet, majd a sütőben kb. 20-25 percig sütöm a gesztenyéket.
- 5) Langyosan azonnal megesszük.

A sütési idő függhet a sütő teljesítményétől, ezért figyeljük a sütőnket. Lényeg, hogy ne égessük agyon a gesztenyéket, mert akkor a fogunk is beletörhet.

Szeptemberi keresztrejtvényünk megfejtése: **Atomenergia Bizottság, Kvantumelmélet, Princeton**

Nyertesek: **Kiss Adrienn 1124. Budapest Bűrök u. 29., Kócsó Istvánné 6100. Kiskunfélegyháza Dr. Holló Lajos u. 91.III.15., Szüts Györgyi 7700. Mohács Eszék út 25.**

A keresztrejtvény megfejtői között 3 darab vásárlási utalványt sorsolunk ki. Beküldés postai levelezőlapon. Beküldési határidő: 2008. december 5. Cím: BRDSZ Központi Iroda 1904 Budapest Pf. 314

T-MA

A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete lapja

1903 Budapest Pf. 314.

Budapest, XIII. Pozsonyi út 56.

Tel.: (1) 237-4347 (titkárság),

237-4348 (üdülési felelős)

E-mail: brdsz@brdsz.hu

www.brdsz.hu

Tördelőszerkesztő: **Czita Károly**

Fényképek: **Bercsényi Gábor**

Képszerkesztő: **Durus Máté**

Olyasószerkesztő: **Pintér Melinda**

Főszerkesztő: **dr. Dura László**

Felelős kiadó: **dr. Bárdos Judit**

Fotó: **Bercsényi Gábor, Császársz Kálmán**

Szerkesztőség: 1068 Bp., Benczúr u. 45.

Telefon, fax: (1) 338-4059

Kármán József

* BANKBAN VAN!	NŐI SZEREPKÖR	ÉLESEN KIÁLT	MA RÉGISEN	NŐI NEV. BECÉZVE	Ő. NEMETÜL	KIBÓVÍT	LOMBOS FAFAJ	EGY SZELET HŰS!	TITKOS RESZ!	TENÁT?	ÜGYESKEDÉSRE OKTAT	SZAPORODÓ	*
MŰVE													O
* SZIGNÓ LEVÉL-REGÉNYE								KOMÁROMI KÖZSÉG CSUHA					
KÉTES ALAK					CSUK ES ... NAP. ANGOLUL				KESŐRE				
ELŐTAG-LÉGI				PANASZ TŰSKE-PÁRNA						CIMER-ÁLLAT SZÖVEG-ZÓDES			
TOLNA MEYEI TELEPÜLÉS			ELŐTAG-ŐN-TÓJÁS-ANGOLUL				HEGEN NŐI NEV MÉRITANI FOGALOM						
NANO	SZÍN-MŰVÉS, ANDRÁS MŰVAJ					LÁZÍTÓ							EMELES MELKŰL MOZGAT
FR. RAJZ-FILM-RENDEZŐ						NULLA					DŰC SZELEK!		
HEGEDŰT BEÁLLÍT						ÖSSZE-FÜGGÉS FŰZE-LEKFÉLE					GYERE		
FRANCIA MŰVÉSZET			A FÖLDÉT SÜRÖLJA KIHALT NÉP			FŰL-ANGOLUL DTŰLLI KÖZSÉG		ÜD. CAESAR! KÁBITÓ-SZER		JÖVEN-DÖMÖNDŐ ÖRKÖDÖK			FELIG ÚJ! FIATALÍT
AZONOS BETŰK		CSÖRÖS EDÉNY A FIO PÁRJA						NŐSZIROM SZINESZ (ISTVÁN)					
HIRES EGYETEM AZ USA-BAN				BESZEL A MADAR SULLI. MÁSKÉPP							ÜRES FOGHÁZ! MEGELÉ-GELŐ		
SZÁJJAL TÖRTEND						FEL-KAPCSOL MAGNE-ZIUM							
MINT AHOGY							SZER-KESZTŐ-JE FELŐT!						
* A					RUGA-NYOS A-NYAGGAL BEVONT								

A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány ebben az évben ünnepli a kedvezményes üdülési csekk-rendszer működtetésének tizedik évfordulóját.

A munkáltatók egyre növekvő arányban ismerik fel annak szükségességét, hogy közreműködjenek munkavállalóik, volt munkavállalóik és ezen személyek közeli hozzátartozóinak pihenéséhez, üdüléséhez, kikapcsolódásához. Míg az indulást követő években 1-2milliárd forint, addig ebben az évben várhatóan már 40 milliárd forint értékű üdülési csekk talál gazdára. Reméljük, hogy e dinamikus növekedéshez nagymértékben hozzájárult a korszerű on-line megrendelési lehetőség bevezetése.

Az elmúlt évek kedvező változásoként folyamatosan bővül az üdülési csekk felhasználhatóságának köre és ezáltal egyre több belföldi szolgáltató csatlakozhat az üdülési csekk-rendszerhez. A tíz évvel ezelőtti néhány száz elfogadóhely mára közel kilenc-ezerre bővült. A szolgáltatók sokszínűsége biztosítja, hogy a mintegy kétmillió üdülési csekkkel rendelkező felhasználó mindegyike találhasson magának, igényének megfelelő szolgáltatást.

ÜDÜLÉSI CSEKK

Az üdülési csekk-rendszer célja, hogy mind többen hazai szolgáltatók segítségével

pihenjenek, kikapcsolódjanak, üdüljenek, sportoljanak, egészségüket megőrizték, a betegségeket megelőzzék.

Az üdülési csekk révén egyre több személy tud támogatott módon üdülni, pihenni, rekreálódni, kikapcsolódni, felfrissülni, azaz teljesebb emberi életet élni.

Az üdülési csekk természetbeni juttatásként nyújtható támogatás. Üdülési csekket adó- és járulék kedvezményekkel kaphat: munkavállaló, szövetkezeti tag, szakszervezeti tag, nyugdíjas, gazdasági társaság személyes közreműködő tagja és mindezen személyek közeli hozzátartozói, szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány pályázatai alapján szociálisan rászoruló.

Az üdülési csekket - az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegéig - adó- és járulékmentesen adhat munkáltató, szövetkezet, szakszervezet, Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány, gazdasági társaság (a személyesen közreműködő tagjának). Annak a magán-személynek - vagy törvényes képviselőjének -, aki üdülési csekket ellenérték nélkül kap vagy engedménnyel vásárol, a csekket átadó kifizető számára nyilatkozatot kell adnia.

Ha a magán-személy az adóévben több kifizetőtől is átvett ellenérték nélkül vagy engedménnyel üdülési csekket (csekket), akkor

tízéves az Üdülési Csekk

részletezve kell feltüntetnie az egyes kifizetőktől átvett tételeket. Amennyiben nem kapott ellenérték nélkül vagy engedménnyel üdülési csekket, akkor erről nyilatkoznia kell.

A kifizetőnek - a másolati példányon - cégszerű aláírással kell igazolnia a fenti nyilatkozat átvételét; a magán-személynek ezt a másolatot az üdülési idő lejártáig meg kell őriznie.

A kifizetőnek az ellenérték nélkül vagy engedménnyel magán-személynek juttatott üdülési csekk értékéről, az engedmény mértékéről és a megfizetett adóról magán-személyenként, az adóazonosító jel feltüntetésével adatot kell szolgáltatnia az adóhatóság számára. Javasoljuk, hogy az üdülési csekk átvételekor a fentiekben leírt adatokat külön írja fel magának!

Az üdülési csekk ingyenes juttatása adózási szempontból természetbeni juttatásnak minősül. A mindenkori minimálbért meghaladó rész (korlátozás nélkül) adóköteles, amelynek közterheit a juttató viseli.

Az üdülési csekk olyan utalvány, amelyet névértéken váltanak be az elfogadóhelyek.

RENDKÍVÜLI KEDVEZMÉNY BRDSZ TAGOKNAK A KRIMIKLUB.HU SZOROZAT KÖNYVEIRE

„A krimiklub jelenleg messze a legjobban összeválogatott sorozat nálunk... a fordításaik és borítóik is kiválóak.”

Könyvesblog/Index

A krimiklub.hu az első olyan magyar könyvkiadó, amelyik kizárólag krimiket publikál. Az egykor rendkívül népszerű *Albatrosz* regénysorozathoz hasonlóan a krimiklub.hu is csak minőségi bűnügyi regényeket ad ki.

Kiadónk örömmel ad kedvezményt a BRDSZ tagjainak. Az 1950 illetve 2250 forintos bolti ár helyett az alábbi árendedményt nyújtjuk:

1 könyv: 1450 Ft/db; 2 könyv: 1200 Ft/db; 3 könyv: 950 Ft/db

A könyveket *díjmentesen* küldjük el, a vételár bankszámlánkra való megérkezését követő 48 órán belül. **A könyvekről további információt a www.krimiklub.hu oldalon talál, ahol a könyvekbe bele is olvashat.**

RENDELÉS:

Emailben: helga@krimiklub.hu

Telefonon: **0620-461-2561**

Levélben: **Krimiklub.hu kft, 1026 Budapest, Garas utca 6.**

Bankszámlaszámunk: **krimiklub.hu kft, 10918001-00000028-75340005**

A könyvek **személyesen is megvásárolhatók** a BRDSZ központi irodájában (Budapest, XIII. Pozsonyi út 56.) **Bernáth Magdolnánál: 0670-334-9544, bernathm@bm.gov.hu, BM. 21-787**

FONTOS! Kérjük, az emailben vagy levélben ne felejtse el megadni BRDSZ tagnyilvántartó számát, nevét, pontos címét, valamint telefonszámát, amin napközben elérhetjük, ha a rendeléssel kapcsolatos kérdés merülne fel.